

THỜI ĐẠI HỘI THÁNH SÁT-ĐE

 ...nhà vua. Em trai tôi vừa nói với tôi rằng có những khăn tay này, là dành cho người nào đó sắp chết vì bị ung thư. Vì vậy chúng ta sẽ cầu nguyện cho họ chỉ trong chốc lát. [Anh Neville nói, “Có hai lời thỉnh cầu ở phía bên kia.”—Bt.] Hai thỉnh cầu à? Được rồi, tôi sẽ...[“Một trong chúng. Một là lời thỉnh cầu.”] Được rồi, thưa anh. Và tôi sẽ đặt chúng ở đây để cũng cầu nguyện cho họ.

2 Và rồi một người nào đó vừa chuyển lời ghi chú, đến gần và chuyển lời ghi chú qua mà...về những buổi nhóm cho ngày mai. Anh em những người đang thăm viếng chúng tôi ở đây, chúng tôi rất vui mừng nếu anh em xuống đây vào chiều mai lúc hai giờ, chiều mai, sẽ có buổi nhóm nghe băng ghi âm. Và nếu anh em không làm việc gì, sẽ có một trong những sứ điệp mà—mà anh em chưa bao giờ nghe sẽ được mở và có buổi nhóm cầu nguyện, và—và chúng tôi thật ước mong chiều mai lúc hai giờ sẽ là thời gian tốt đẹp. Đó sẽ là một thời gian khá bận rộn cho tôi vì ngày mai, đây, tôi phải chịu trách nhiệm sáng Chúa nhật, và cũng tối Chúa nhật nữa, và cũng cho tối mai, và tất cả thuộc về lịch sử các hội thánh đó.

3 Và bây giờ, sáng Chúa nhật, ý Chúa, chúng ta đang trông đợi một thời giờ vĩ đại, bởi vì sáng Chúa nhật là ngày nghỉ của chúng ta, hầu như nghỉ một buổi từ tối thứ Bảy...là Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê. Nhưng sáng Chúa nhật tôi muốn nói về: *Người Nữ Đồng Trinh Ngủ Gục*, và *Sự Sống Lại, Bốn...Một Trăm Bốn Mươi Bốn Ngàn*, và tất cả những sự chấm dứt mở ra nhỏ bé đó gắn kết sứ điệp lại với nhau cho sáng Chúa nhật. Những buổi nhóm sẽ bắt đầu lúc chín giờ. Đúng thế không, thưa mục sư? Lúc chín giờ, sáng Chúa nhật, mà chúng ta muốn đưa ra những điều đó như “Người nữ đồng trinh ngủ gục trở nên thế nào, và người nữ đồng trinh khôn ngoan trở nên gì? Khi nào họ trở lại? Hay một trăm bốn mươi bốn ngàn người sẽ xuất hiện ở đâu?” Và nhiều điều như thế dành cho sáng Chúa nhật, cố buộc điều đó với nhau, mà nó đi thẳng vào trong sứ điệp này. Và rồi tối Chúa nhật chúng

ta sẽ nghe về thiên sứ vĩ đại cuối cùng và Sứ điệp cho hội thánh Lao-đi-xê, tối Chúa nhật, ý Chúa.

4 Và bây giờ, thế thì, chiều mai sẽ có buổi nhóm ở đây, một buổi nhóm nghe băng ghi âm. Anh Gene vừa mới nói với tôi rằng họ sẽ...chúng ta sẽ bắt đầu lúc hai giờ chiều mai. Và anh em những người mà thích nghe những sứ điệp, có sự cầu nguyện quanh bàn thờ, anh em mà đang tìm kiếm Đức Thánh Linh hay điều gì đó, thời gian tuyệt vời. Hội thánh luôn tử tế và nồng nhiệt, rộng mở, và sẵn sàng cho bất cứ ai vào bất kỳ lúc nào muốn đến cầu nguyện và tìm kiếm Chúa. Nhà thờ mở cửa và chờ đợi. Và chúng tôi...chúng tôi sẽ trông mong các bạn, để nó như thế, mong ước các bạn sẽ đến vào chiều mai.

5 Hoặc bất cứ khi nào mà bạn muốn vào nhà thờ để cầu nguyện, ồ, nhà thờ luôn luôn sẵn sàng. Và nếu họ tình cờ khóa cửa hay sao đó, chỉ băng ngang qua phố kia, anh em tôi, là người bảo vệ nhà thờ ở đây. Tôi nghĩ đó là 411, tôi tin điều đó...Hay 881 (phải không...?) 811, chỉ mất khoảng một góc phố từ nhà thờ ở đây đi đến đó, 881. Ồ, anh ấy, người...vợ anh ấy sẽ có chìa khóa để mở nếu họ kéo cánh cửa lại với nhau và nó khóa, có lẽ họ để nó mở vào buổi sáng, mở nó ra. Hoặc, sau buổi nhóm, được đóng lại vào ban đêm, để giữ cho trẻ em không chạy vào đó, anh em biết đấy, và phá vỡ cửa kính và vân vân; anh em biết trẻ con như thế nào rồi, đặc biệt là trong thời đại này. Vậy chúng ta đóng cửa vì lý do đó. Chúng ta không thích phải đóng cửa nhà thờ bất cứ lúc nào. Có lẽ khi có một nhà thờ thích hợp, chúng ta sẽ để nó khác hẳn lúc đó, và chúng ta...người nào đó có thể ở đó mọi lúc để dân sự có thể đi vào và cầu nguyện, và tìm kiếm sự chữa lành, tìm kiếm Đức Thánh Linh.

6 Anh em, người nào chưa có Đức Thánh Linh trong đời, hãy đến, ở lại đây, ở lại suốt đêm nếu anh em muốn, cứ ở lại cho đến khi nhận được Điều đó.

7 Ở ngoài đây cách đây một lát ai đã hát, “Đức Chúa Trời ở trên hết thấy tôi, và Đức Chúa Trời ở khắp mọi nơi”? Tôi—tôi nghĩ sự Cất lên đã đến; tôi, nhìn chung quanh ở đó, và xem thử mọi người ở chung quanh không. Thật là tuyệt vời; tôi đánh giá cao điều đó. Chúng ta có thể đứng một chút về điều đó thật hầu như bất cứ

lúc nào. Vâng, thưa quý vị. Đó là...Tôi vừa đi vào, đúng lúc để nghe bài hát ấy.

⁸ Và tôi đã bỏ lỡ tất cả những bài hát hay trong những buổi nhóm này bởi vì tôi nghĩ có lẽ rằng...Ồ, tôi thật quá bận rộn, anh em biết nó như thế nào. Nhiều người—nhiều người đến bằng máy bay, bằng xe lửa, bằng...Anh em—anh em không bao giờ biết điều đó, anh em biết đấy, bởi vì nó vừa đến qua điện thoại, anh em phải đi đến với họ, gặp họ và cầu nguyện cho họ, và ở khắp nơi. Cứ đi liên tục, và rồi cũng cố gắng nghiên cứu; điều đó làm cho nó khá là một vấn đề. Nhưng chúng ta luôn luôn vui mừng được gặp gỡ mọi người và làm những gì chúng ta có thể làm cho họ bởi vì nó là...đó là của chúng ta...chúng ta là người phục vụ công cộng của Đức Chúa Jêsus Christ cho dân sự Ngài trong thời đại này. Và chúng ta thích làm nhiều hơn chúng ta thật sự làm, nhưng chúng ta không thể.

⁹ Một mục sư đã vội vã đến sáng nay, tinh thần suy sụp, thật sự sắp vỡ ra từng mảnh, một người tốt. Và bởi vì ông là...ông chỉ làm việc quá sức. Bị...Bắt đầu thức dậy, và cô gái nhỏ của ông đang đứng trong phòng, cô bắt đầu quay cuồng. Cô bé mặc bộ đồ ngủ nhỏ màu đỏ; nói điều cuối cùng ông nhớ là cái chấm đỏ chạy vòng quanh, vòng quanh, vòng quanh, vòng quanh, như thế. Rồi đi ra, đấy. Vì thế họ vội đưa ông ấy đi ngay. Vì vậy đó là—đó là chỉ vì làm việc quá nhiều, anh em thấy. Anh em—anh em nên nhớ thân thể chúng ta là thể chất và chúng ta—chúng ta muốn...chúng ta nghĩ cả gánh nặng đặt trên chúng ta. Nhưng, anh em biết đấy, Đức Chúa Trời đã có những đầy tớ Ngài khắp nơi để chăm sóc một số điều đó, và vì vậy chúng ta chỉ làm hết sức mình. Nhưng một mục sư nhân từ cố làm tất cả những gì mình có thể làm trong những ngày sau rớt này cho Chúa của mình. Tôi chắc chắn...Và Chúa đã giải cứu ông ngay ở đó, ông thật ổn, và mang ông trở lại ngay, cách bình thường, ổn thỏa, tiếp tục con đường của mình, vui mừng.

¹⁰ Và, ồ, một việc trọng đại đã xảy ra ngày hôm nay. Tôi thật sự không muốn bắt đầu về những việc đó, nhưng...Anh em biết đấy, tôi đã nói với vợ tôi, tôi nói, “Bây giờ, sẽ có một người đang đến đó, và đó là một người đàn ông, tầm thước, chắc nịch, tóc đen và

mắt đen, ông ấy sẽ đọc dấu hiệu đó và bắt đầu...nhưng em gọi ông ấy, đấy.” Tôi nói, “Bởi vì Chúa đã có một sứ điệp cho ông ấy.” Và tôi đứng dậy mở Kinh Thánh, và tôi nói, “Anh sẽ đặt những điều này ở đây để em thấy điều đó chính xác những gì Đức Chúa Trời muốn ông ấy làm.”

¹¹ Cách đây tám năm, một người Ba Lan từ Ba-lan đến, ông lớn lên ở đất nước Ba Lan...Tại một buổi nhóm, ông lên bục giảng và người ta nói...hay Đức Thánh Linh nhìn vào ông, bảo ông, nói, “Người chỉ đang bối rối.” Đó là những gì...Ông ấy nghĩ tôi đã nói điều đó, nhưng là Đức Thánh Linh đã nói. Điều đó đã ở lại với ông suốt, và cuối cùng đưa ông từ thành phố Kansas đến tòa nhà đó tối hôm qua, và rồi ông thật bối rối khi ông nghe về phép báp-têm bằng nước đó. Ông đi đến khách sạn của mình, và Đức Thánh Linh phán, “Bây giờ hãy đứng dậy và tiếp tục đi lên đó.” Một người nào đó muốn đi cùng với ông, nhưng ông từ chối điều đó vì trong khải tượng ông đến một mình. Hiểu không? Và vì thế...và ông, con người trông có vẻ lịch sự đó đọc bảng hiệu, bắt đầu, quay đi, và vợ tôi gọi ông và tôi đi đến cửa, tôi nói, “Đó là—đó là ông ta, hãy để ông ấy đi đến.”

¹² Ông ấy nói, “Tôi phải làm gì?” Sau đó ông đã thấy, ông nói, “Bây giờ tôi thấy điều đó.”

Tôi đáp, “Tôi muốn chỉ cho anh thấy điều này để anh biết bây giờ, anh thấy đấy.” Tôi nói, “Chúa đã phán với tôi anh sẽ đến.” Anh em có thể hỏi ông ấy. Tôi nói, “Bây giờ, đây là lời Kinh Thánh. Hãy đọc nó ngay ở đây trước khi anh tiếp tục.”

¹³ Thế đấy, ông ấy ở đây chịu làm phép báp-têm như Danh Đức Chúa Jê-sus Christ bây giờ. Vì thế...?...Có lẽ ông ấy đang ngồi ở đây lúc này, theo như tôi biết. Anh có ở đây không, anh ơi? Một anh em, một anh em người Ba Lan. Há? Vâng, ở phía sau trong góc đây, vâng. Hãy đứng lên...giơ tay lên để mọi người có thể thấy anh ở đó. Được rồi. Để thấy Đức Thánh Linh...Điều đó thật xảy ra luôn. Nhiều người nghĩ những khải tượng chỉ đến trên bục giảng. Ồ, đó không bắt đầu điều ấy. Đúng không, Anh Leo? Thật ở khắp mọi nơi, đấy. Ồ, đây là một nơi nhỏ về Điều đó. Đây chỉ là nơi xảy ra những việc nhỏ. Nó ở ngoài kia suốt ngày đêm, anh em thấy đấy. Vâng, hãy hỏi vợ tôi, và bà ấy...hoặc họ,

và những người gần gũi của tôi ở đằng sau đó, Anh Wood, cùng tất cả những ai ở chung quanh.Ồ, chào ôi! Những điều này là việc nhỏ—nhỏ ở đây; chính những việc lớn xảy ra ở đó. Bây giờ, và một nửa chưa bao giờ được kể.Ồ! Tôi rất vui mừng vì điều đó, biết rằng Chúa chúng ta chẳng bao lâu sẽ đến và chúng ta sẽ ở với Ngài mãi mãi; không phải *mãi mãi*, nhưng mà *Đời đời*, *Đời đời*.

¹⁴ Bây giờ, ý Chúa, tôi tin ngày mười tám, Chúa nhật, một tuần nữa. Chúa nhật, ngày mười tám, một tuần nữa. Có một sự tranh chiến khủng khiếp; Sa-tan đã cố gắng làm cho tôi bị cúm để chúng đi rình mò quanh đây, tôi cứ giao nó lại cho hắn; và hắn đưa nó cho tôi, còn tôi đưa trả lại cho hắn. Vì thế...và vì thế tôi đã có một sự tranh chiến nhỏ. Cho nên chúng ta có thể sẽ chiến đấu với nó vào tuần tới. Và sau đó, ý Chúa, vào Chúa nhật tiếp theo, ngày mười tám. Và chúng ta sẽ cố gắng mang đến buổi nhóm nào đó cầu nguyện cho những người đau vì họ là...những việc đang dồn đống và dồn đống và những trường hợp thật khẩn cấp cực kỳ thật sự chúng ta đang cố gắng lo liệu thật nhanh như có thể được, và những giờ, và suốt đêm và mọi việc đến rồi đi. Vì vậy ngày mười tám chúng ta sẽ có buổi nhóm chữa lành thường lệ. Và nếu anh em có những người thân yêu muốn được cầu nguyện, thế thì, hãy mang họ đến, hay là mang họ đến vào lúc ấy.

¹⁵ Bây giờ, có nhiều người ở Jeffersonville đã nói chuyện với tôi, nói rằng họ đến đúng giờ ở đây, khoảng năm giờ, nói họ thậm chí không có chỗ cho xe hơi của họ (hoặc sáu chiếc). Vì vậy họ...Tôi nói, “Ồ, anh em...Đây là những anh em thăm viếng chúng ta từ khắp nơi, nhiều người, nhiều mục sư truyền đạo.” Tôi nói, “Họ—họ đang áp dụng sự giảng dạy về Điều này.”

¹⁶ Và chúng ta chỉ cố gắng đụng đến nét nổi bật. Và sau đó một chút, ồ, chúng ta sẽ có trong sách vì anh em có thể đọc nó và—và nó sẽ là một chút—một chút nữa thêm vào đó, bởi vì buổi tối... Anh em để ý, hai đêm cuối cùng, tôi đang cố gắng, đã, tiết kiệm giọng nói, anh em thấy đó, vì đó là đỉnh điểm lớn đó, đó là những gì tôi muốn thấy; đó là chỗ sự mặc khải về Đấng Christ được bày tỏ cho thời đại này, về nó là gì.

¹⁷ Và bây giờ, trước khi chúng ta bắt đầu đọc Kinh Thánh... Và tôi biết ngày mai là một ngày thương mại lớn khi hết thấy chúng ta phải đi đến cửa hàng thực phẩm tối thứ Bảy. Và chúng ta phải đi mua chúng vào chiều thứ Bảy hay sáng thứ Bảy, một lần, vì thế chúng ta có thể có tối thứ Bảy tự do để đến nhà thờ. Vì vậy chúng ta sẽ cố gắng nghỉ sớm tối nay để anh em sẽ không mệt mỗi ngày mai để mua nó, và rồi trở lại với buổi nhóm chiều với các anh em ở đây với băng ghi âm và—và cũng dành cho buổi nhóm tối mai.

Bây giờ, chúng ta có thể đứng một lát để cầu nguyện, nếu anh em muốn.

¹⁸ Tôi tự hỏi, trước khi chúng ta cầu nguyện, có người nào ở đây có nhu cầu đặc biệt cần cầu nguyện không, nếu anh em chỉ cho mọi người biết bằng cách bằng gơ tay. Đức Chúa Trời thấy. Bây giờ anh em thấy chúng ta đang ở trong một thế giới có nhu cầu hay không, hỡi anh em. Tôi đoán chín mươi lăm hay chín mươi tám cử tọa gơ tay để...Bây giờ, nên nhớ, anh em thậm chí không thể di chuyển mà Đức Chúa Trời không biết điều đó. Hiểu không? Ngài biết ý định của anh em, Ngài biết những gì anh em đang cầu xin.

Chúng ta hãy cúi đầu:

¹⁹ Lạy Cha Thiên Thượng Từ Ái, chúng con đang đến gần sự Thánh khiết Ngài tối nay, Ngôi Ngài, qua lời hứa Ngài mà Ngài đã phán rằng Ngài sẽ nghe. Và nếu chúng con tin, Ngài sẽ ban cho chúng con những gì chúng con cầu xin. Và chúng con đang xưng nhận tất cả những sai trật của mình. Chúng con nhận biết, Chúa ôi, rằng chúng con không—chúng con không xứng đáng với bất kỳ ơn phước nào của Ngài. Chúng con—chúng con không xứng đáng. Hết thấy chúng con không xứng đáng, và chúng con không đến như chúng con là—chúng con là xứng đáng và—và chúng con đã làm việc gì đó to lớn. Cha Ôi, khi chúng con nhìn lên Đồi Sọ, điều đó lấy đi tất cả những điều vĩ đại ra khỏi chúng con, chúng con—chúng con không biết gì khác ngoài Đấng Christ và Ngài đã bị đóng đinh khổ hình. Thế thì khi đó chúng con thấy Ngài đã sống lại vào ngày thứ ba theo lời Kinh Thánh, để chúng con được xưng công bình, đã trở lại bốn mươi ngày sau trong

hình dạng của Đức Thánh Linh, ở lại với chúng con cho đến khi Ngài xuất hiện rõ ràng trên trời lúc cuối cùng. Và chúng con thấy thời sau rốt đang đến gần thật nhanh lúc này. Và chúng con là những người sung sướng nhất, Chúa ôi, bởi vì rằng—rằng Ngài đã ban cho chúng con đặc ân vĩ đại này.

²⁰ Con rất biết ơn, Cha ôi, rằng cử tọa đang lắng nghe này ngồi với tấm lòng cúi xuống, và lắng nghe...?...Và rồi, Chúa ôi, con cầu xin Cha sẽ thánh hóa môi miệng con tối nay, và mỗi đêm con sẽ đến với bục giảng Ngài để nói với dân sự Ngài; bởi vì, Chúa ôi, đừng bao giờ để con nói điều gì sai. Ngài vẫn có quyền đóng miệng lại như Ngài đã làm trong hang sư tử với Đa-ni-ên. Và nếu con sẽ nói điều gì không theo ý Ngài, xin hãy đóng miệng con lại, Chúa ôi, để con không nói điều đó. Xin bỏ qua ý tưởng của con; đặt con vào cho đúng đường, Chúa ôi, để con sẽ không nói gì ngoài Lễ thật, Chúa ôi. Vì con nhận biết rằng trong ngày vĩ đại đó những người này sẽ chờ đợi trên xa kia...chờ đợi theo như chức vụ mà con đã giảng cho họ. Nếu Ngài đến để—để lấy bất cứ ngôi sao nào của Ngài, và thiên sứ của Ngài, các mục sư của Ngài, đây tớ nào của Ngài, họ sẽ phải bị ném ra ngoài trước tiên theo như những Sứ điệp mà chúng con đã giảng dạy ở đây. Ngài sẽ bắt họ chịu trách nhiệm, những đây tớ Ngài.

²¹ Bây giờ, Cha ôi, con cầu xin Cha sẽ để Đức Thánh Linh nói và không phải con người nói. Xin cắt bì lòng chúng con để chúng con có thể nghe Ngài. Con sẽ lắng nghe, Cha ôi. Cầu xin Cha chữa lành cho những người đau ốm và khốn khổ. Tất cả những người đang có nhu cầu, ở khắp nơi, xin để ân điển và sự thương xót ở cùng họ. Xin nhậm mọi lời thỉnh cầu được biết đến tối nay bởi những cánh tay giơ lên. Khắp đất nước trong khi nhiều người khác đang đau khổ, ngay cả những người có khăn tay đại diện, và những lời thỉnh cầu này đang đặt dưới tay con đây, xin để Đức Thánh Linh trả lời, Cha ôi, và chữa lành người đau. Xin phán với chúng con bây giờ qua Lời được chép, bởi Đức Thánh Linh, chúng con cầu xin nhơn Danh Đức Chúa Jêsus. A-men. Mời ngồi.

²² Bây giờ, tối nay trời ấm áp một chút trong nhà thờ. Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê vĩ đại sắp đến. Và tối nay chúng ta đang đi đến thời đại hội thánh vĩ đại khác mà sẽ là thời—thời đại hội

thánh thứ năm. Chúng ta đã lấy thời đại hội thánh đầu tiên, là Ê-phê-sô. Tôi có thể đọc những câu này một lần nữa lúc bắt đầu, chúng đã được viết ra hết thảy và vì vậy tôi muốn đọc qua cho anh em mà muốn kiểm tra lại trên giấy của mình.

²³ Thời đại hội thánh đầu tiên là Thời đại Hội thánh Ê-phê-sô, từ năm 55 đến 170 sc. Phao-lô là ngôi sao, và nó là thời đại hội thánh đầu tiên. “Công việc không có tình yêu thương” là lời quở trách của Đức Chúa Trời. Phần thưởng là “Cây Sự Sống.”

²⁴ Thời đại hội thánh thứ hai là từ năm 170 đến 312, Irenaeus là sứ giả của thời này. Và lời quở trách là sự bất bớ...là những tai nạn, và một hội thánh bị bách hại. Phần thưởng là, “Mão triều thiên của Sự Sống.”

²⁵ Thời đại hội thánh thứ ba là Bẹt-găm, Thánh Martin là sứ giả đối với hội thánh đó. Thời đại hội thánh đó là từ năm 312 đến 606. Lời quở trách là “giáo lý sai lạc, sự nói dối của Sa-tan, nền tảng của sự cai trị Giáo hoàng, giáo hội và nhà nước liên kết với nhau.” Phần thưởng là “ma-na giấu kín, và hòn sỏi trắng.”

²⁶ Và thời đại hội thánh thứ tư là Thi-a-ti-rơ; Columbia là thiên sứ của thời đại hội thánh đó, sứ giả; năm 606 đến 1520. Và thời đại hội thánh là sự dục đổ Giáo hoàng, những Thời kỳ Hắc ám. (Đã nói tối qua, anh em biết đấy, những Thời kỳ Hắc ám.) Và phần—phần thưởng, là “quyền lực cai trị trên các nước, và Sao Mai,” đối với thiên sứ.

²⁷ Bây giờ, tối nay, chúng ta đang bắt đầu ở thời đại hội thánh thứ năm, là thời đại hội thánh Sạt-đe, S-ạ-t-đ-e, Sạt-đe. Và sứ giả cho thời đại hội thánh này là Martin Luther, trở nên quen thuộc nhiều hơn với học giả Kinh Thánh hay giáo sư này, hoặc đúng hơn là, tín đồ, ngày nay. Và thời đại hội thánh đó đã bắt đầu từ năm 1520 và chấm dứt vào năm 1750, 1520 đến 1750; và thời đại của những gì mà chúng ta gọi là “Thời đại Cải Chánh.” Và lời quở trách là “Dùng tên riêng của họ.” Và phần thưởng dành cho những người ít ỏi còn sót được để lại, là “Mặc áo trắng bước đi trước Ngài, và được ghi tên trong Sách Sự Sống của Chiên Con.” Cầu xin Chúa ban phước cho chúng ta khi thực hiện lúc này.

28 Bây giờ chúng ta bắt đầu ở câu thứ 1 của chương thứ 3, của thời đại hội thánh này. Sứ điệp cho Sạt-đe, thời đại của sự cải chánh. Một số ít người tin còn lại ít ỏi, thật sự hầu như hết hẳn.

29 Bây giờ với một số người mới đến, có thể nói về điều này ở đây, để...để anh em sẽ không bỏ lại phía sau trong điều đó. Nó khá thô thiển, và đôi khi chúng ta sẽ đến chỗ chúng ta có thể đặt những sứ điệp của mình ra trên...vẽ nó ra, vào buổi chiều và nó thích hợp hơn; có thể thực hiện điều đó Chúa nhật. Bây giờ, mỗi cái này đại diện cho...thời đại hội thánh: một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy. *Đây* bắt đầu với Phi-la-đen-phi...

30 Và *điều này* ở trên đây đại diện quyền—quyền năng Ngũ tuần, hay là một hội thánh mà đã có vào lễ Ngũ tuần. Nó đúng là hội thánh lớn lúc ban đầu, nhưng họ đã bắt đầu một—một...Một linh giáo phái đến giữa họ, đang cố gắng lập Hội thánh thành giáo phái, mà được gọi là “Những việc làm của đảng Ni-cô-la.” Anh em phía sau có thể nghe tôi nói không? Nghe không? Được rồi. “Những việc làm của đảng Ni-cô-la.” Vậy thì, nó đã chưa phải là một *giáo lý* lúc đó. Và thế thì chúng ta lấy Lời và phân tích nó, điều gì là “những việc làm,” điều gì là “đảng Ni-cô-la.” Đó là tên nước ngoài với chúng ta, Ni-cô-la, vì thế tôi lấy tiếng Hi-lạp và phân tích nó. Và *nico* có nghĩa là “chinh phục, hay đắc thắng, hay đánh bại điều gì đó.” Nicolaitane, *laitane* có nghĩa là “hội thánh, giáo dân.” Nicolaine, một—một việc làm đang cố sức phá bỏ hội thánh, và đặt tất cả ơn phước, và người duy nhất để đọc Kinh Thánh, người duy nhất để đưa ra sự thông giải, sẽ là giám mục, hay một người vĩ đại đứng đầu của hội thánh.

31 Rồi chúng ta thấy, trong thời đại hội thánh thứ hai, đã bắt đầu chen lấn đi ra. *Đây* vẫn là Ngũ tuần; và *đây* là giáo phái (d).

32 Bây giờ, trong thời đại hội thánh thứ ba, Bẹt-găm, Ngũ tuần hầu như ép nghẹt. Nhưng giáo lý của giáo phái, nó trở thành từ “những việc làm” ở *đây*, tất cả đường lối đến với một “giáo lý” ở *đây*. Thế rồi họ thật sự trở nên, kết hợp ngay ở đây. Họ đã kết hợp nhuần nhuyễn! Nhóm...nhóm người này ở đây mà đã chế ngự các nhóm ngũ tuần.

³³ Bây giờ cách tôi đang nói điều đó, thưa anh em, đó là sự thật trung thực. Đó là theo bản viết thiêng liêng của lịch sử. Những quyển sách của Giáo hội nghị Nicene, *Sách của những Người Tử Vì Đạo của Foxe*, và tất cả những tác phẩm cổ xưa vĩ đại. Tôi có một số bản thảo cổ nhất đó. Và mỗi bản...Tôi nói điều này không có...Không nói rằng tôi là người Ngũ tuần. Điều đó không có nghĩa...Khi tôi nói “ngũ tuần,” điều đó không có nghĩa tổ chức này trong thời chúng ta đang sống. Điều đó thật có tội như phần còn lại của họ. Nhưng tôi muốn nói ngũ tuần chân thật, Thánh Linh thật của Đức Chúa Trời với sự Dạy dỗ nguyên thủy, với những ơn phước nguyên thủy, với những tên gốc, với mọi sự chính xác theo đường lối ban đầu như nó thông qua Kinh Thánh.

³⁴ Bây giờ, thế thì khi chúng ta đến thời đại này, anh em thấy Ngũ tuần đến gần bao xa. Anh em ở phía sau có thể thấy điều đó được không? Anh em phía sau đó có thể thấy nó ổn không? Được rồi. Bây giờ, đến đây, tối qua, chúng ta ở trong thời đại vĩ đại ở đây, Constantine, Constantine, *C-o-n-s*; tôi sẽ đưa nó ra. Ông ta, là một người ngoại giáo, đã...đã yêu cầu những Cơ-đốc nhân ở đây (những người theo giáo lý của đảng Ni-cô-la) nếu họ cầu nguyện cho ông ta thắng một cuộc chiến nào đó; ờ, ông ta sẽ trở thành một Cơ-đốc nhân. Trong suốt thời gian đó khi ông ở chiến trận, ông đã mơ thấy một giấc mơ mà ông sẽ...Bằng một cây thánh giá màu trắng được đặt trước mặt, ông nói, “Nhờ cây thánh giá này người thắng.” Và đúng thế. Rồi ông đánh thức quân đội của mình và ra lệnh vẽ lên những cái khiên của họ hình cây thập tự màu trắng, và đó là sự sản sinh hay bắt đầu của luật lệ Công giáo, ngày nay, đã gọi những Hiệp sĩ Columbus.

³⁵ Bây giờ—bây giờ, Constanstine, có...anh em không thể lượm lặt một điều gì từ lịch sử, về việc ông ta đã trở lại đạo. Ông ta không là gì ngoài một nhà chính trị lừa đảo. Ông ta có trong trí ý tưởng kết—kết hợp vương quốc của mình và làm cho nó mạnh lên. Vì thế bản thân ông ta, là một người ngoại giáo, thờ hình tượng; rồi ông thấy rằng giáo lý của đảng Ni-cô-lai đã hầu như bóp nghẹt để đến một chỗ, vì thế ông sử dụng cùng một chiến lược mà chúng ta tìm thấy tối hôm qua.

³⁶ Và Chúa Jêsus đã tiên đoán điều đó ba trăm lẻ bốn năm trước khi nó ứng nghiệm, rằng ông ta sẽ dạy giáo lý của Ba-la-am. Cách mà Ba-la-am đã lừa dối dân Y-sơ-ra-ên, gây cho họ phạm tội tà dâm và—và dâng...lấy những thứ của cúng cho hình tượng, ăn những thứ đó. Vậy thì, chúng ta biết rằng “ăn những thứ này đã dâng cho thần tượng,” nó thật sự là gì, đang thờ phượng. Đi vào, họ đang cúi đầu trước hình tượng, đặt những hình tượng vào lại trong nhà thờ Cơ-đốc; thật giống như Ba-la-am trở lại đó, dân Y-sơ-ra-ên đã phạm tội tà dâm, đi đến bữa tiệc hình tượng to lớn này.

³⁷ Thế đấy, Constantine đã làm điều giống như vậy với chiến lược của mình, và ông đã tạo ra một giáo hội. Ông đã cho rất nhiều ở Giáo hội nghị Nicene, và rồi người ta...Ông đã làm rất—rất nhiều tòa nhà vĩ đại, và ông đưa những người cải đạo này vào trong các nhà thờ. Và rồi ông làm một bàn thờ cẩm thạch to lớn, trang trí bằng vàng và đá quý. Ở trên cùng đó ông đặt ở đó cái ngai, và ông làm người đứng đầu giống như một...rồi ông đã được gọi là “giám mục.” Và họ đặt ông lên ngôi này, Boniface III được lên ngôi. Ông không chỉ đi chung quanh với y phục trên người như người—người nhà quê, nhưng họ may cho ông một—một chiếc áo dài thật đẹp và mặc vào cho ông giống như một vị thần và đặt ông ta ngồi lên đó rồi gọi ông ta là “Người Thay thế.” Vicar, hay *Vicarivs Filii Dei*, có nghĩa là “thay thế Con Đức Chúa Trời.”

³⁸ Bây giờ, đây là với người mà có sự khôn ngoan, vẽ, viết điều đó ra: *Vicarivs Filii Dei*. Và rồi khi anh em vẽ ra một hàng chữ ở dưới đây và thêm vào những con số, và anh em hiểu chính xác những gì Đức Chúa Trời đã phán về sự đánh dấu của con thú là: sáu trăm sáu mươi sáu. Đấy, *Vicarivs Filii*...Bây giờ, tôi đã ở Rô-ma và đã ở trong Vatican. Và vương miện ba tầng: quyền thi hành công lý ở địa ngục, thiên đàng, và trong lò luyện tội. Hiểu không? Đã thấy vương miện, đã thấy áo lễ, thấy tất cả, ngay ở đó.

³⁹ Thật hiển nhiên, vào chiều thứ Năm lúc ba giờ tôi được cho gặp giáo hoàng *mới nhất* ở đó. Baron Von Blomberg đã có...và rồi ông ta nói, “Bây giờ, khi anh đi, Anh Branham, điều đầu tiên anh phải làm là cúi xuống trên đầu gối phải và hôn chiếc nhẫn đó.”

⁴⁰ Tôi nói, “Bỏ chuyện đó đi. Bỏ chuyện đó đi. Hãy quên điều đó đi.” Tôi nói, “Tôi cho...Tôi không việc gì phải chống lại người đó, ông ta...?...” Nhưng tôi nói, “Có một điều, tôi sẽ tặng một người danh hiệu của người đó. Nếu ông ấy là ‘Đức cha,’ thế thì cũng được, một ‘Giám mục, Trưởng lão, Tiến sĩ,’ bất cứ cái gì, tôi sẽ chào hỏi người đó cách vui mừng. Nhưng tôn thờ một con người ư? Tôi chỉ có nhiệm vụ tôn kính với một Người: Đức Chúa Jêsus Christ. Đó là Người duy nhất tôi sẽ quì trước.” Tôi nói, “Quên điều đó đi. Xóa bỏ điều đó đi.” Tôi sẽ không chấp nhận nó. Và vì thế tôi...

⁴¹ Sau khi về nhà tôi thấy có một người Mỹ vĩ đại khác cũng đã làm điều đó, Teddy Roosevelt. Ông từ chối làm điều đó vì lý do... Còn nhớ điều đó trong lịch sử không? Ông đã từ chối gặp Giáo hoàng bởi vì bắt ông phải hôn chiếc nhẫn hay là...Họ cũng đã hôn trên ngón chân cái, anh em biết đấy. Vì thế...Ồ, không. Không, bỏ chuyện đó đi. Vậy sau đó...

⁴² Tuy nhiên, trong...Bây giờ, khi Ba-la-am...Thế thì chúng ta thấy rằng tối hôm qua, trên...Bây giờ, trước tiên ở đây, trước khi chúng ta rời ở đây, người ta đã củng cố hội thánh này và kết hôn, lấy một số tư tưởng ngoại giáo, đem hình tượng ngoại giáo vào trong nhà thờ. Thần Jupiter, thần mặt trời, thần Mars, thần Venus, và tất cả những hình tượng của các thần đó và ông ta lấy chúng từ những nhà thờ ngoại giáo; và đưa lên Phao-lô, Phi-e-rơ, Ma-ri đồng trinh, tất cả những điều đó, rồi nói, “Đây là vị Đại diện của các người bởi vì Chúa Jêsus đã phán với Phi-e-rơ, ‘Ta ban cho ngươi những chìa khóa,’ và ông là người kế vị sứ đồ.” Đó vẫn là giáo lý Công giáo cho đến ngày nay. Và họ đã đưa những thần tượng lên. Và họ đã làm gì? Mang sự thờ thần tượng vào Cơ-đốc giáo, cái gọi là Cơ-đốc giáo; không phải là Cơ-đốc-giáo thật, vì những người nguần nhỏ bé...

⁴³ Bây giờ nên nhớ, tôi không nói...Tôi đã không nói, “Báp-tít, Giám Lý, Trưởng Lão,” hết thầy họ. Nhưng phần tử thật, chân chính của Đức Chúa Trời là nguần; đã có, hiện có, và sẽ luôn luôn có! Đó là nơi Hội thánh bắt đầu, ngay ở đây với Quyền năng Lễ Ngũ tuần.

44 Vậy thì, anh em nói, “Anh Branham, điều đó có đúng không?” Tôi sẽ mời bạn tìm hiểu lịch sử, và nhìn xuống qua dòng thời gian đến ở đây, và tìm xem thử mọi con cái thật, chân chính kia của Đức Chúa Trời có nắm giữ Ơn phước Ngũ tuần đó không; nói tiếng lạ, thông giải tiếng lạ, có những dấu kỳ phép lạ, làm phép báp-têm nhưn Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Mọi việc các sứ đồ đã làm, họ cũng đã làm, ngay qua đó. Đó là lý do ở trong đó, việc đọc lịch sử, tôi đã nhận lấy Phao-lô, Irenaeus và—và—và—và cho đến Thánh Martin, Columba; mỗi một người trong những người đó (đi thẳng vào thời đại này ở đây), đã có những dấu kỳ phép lạ.

45 Được rồi. Anh ấy nói họ đã...cái micrô đang có một chút... Cái đó tốt hơn không? Được rồi. Không, họ lắc đầu, họ không thể nghe được chút nào bây giờ, Billy à. Được rồi. Anh có thể...? Nó...? Bây giờ, anh em nghe được bây giờ không? Bây giờ, nó thế nào? Tốt hơn không? Được hả? Mọi người nói, “Tốt rồi.” Paul, đó là một dấu hiệu chống lại anh. Được rồi, vâng.

46 Bây giờ, trong thời đại này ở đây thế thì khi ông ta đã làm nên chuyện to lớn này, và đặt con người này ở đây như giám mục vũ trụ trên tất cả các hội thánh, cho họ nhiều tiền và vân vân, và đã hứa với họ, và đã kết hợp giáo hội với nhà nước lại với nhau, để giáo hội kiểm soát nhà nước. Làm cho ông ta trở nên một người vĩ đại. Vì thế có chính xác...Những gì Constantine đã làm rất tương tự như chúng ta thấy trong hội thánh khác này, rằng những gì Đức Chúa Trời đã phán; rằng, trong thời Ê-li, họ đã chịu đựng để người nữ Giê-sa-bên chinh phục con cái của Ngài; điều đó đã xảy ra trong Thời kỳ Tối tăm. Và nhìn ở đây chỗ của Ngũ Tuần hiện có bây giờ. Chao ôi, chao ôi! Thật sự đã bị bôi xóa đi. Và vì hầu như một ngàn năm, nó...từ khoảng năm 500 đến 1500, đúng, đó là '606 đến '530...'520, là những con số chính xác, nhưng đúng một ngàn năm. Họ sẽ...Những sự bách hại đẫm máu. Hãy đọc lịch sử.

47 Vậy thì, một người Công giáo sẽ nói với bạn rằng hội thánh Cơ-đốc giáo, họ là hội thánh Cơ-đốc giáo. Họ là giáo hội Cơ-đốc giáo *phái*. Nhưng những người ngũ tuần thật sự bị ép uống, bị

giết, và ám sát, đặt vào chỗ chết bởi những giáo hoàng và những giám mục và vân vân, đẫm máu như có thể được.

48 Vậy thì, ngày nào đó tôi phải trả giá cho sự sống của mình, đấy, vì nói điều đó. Nhưng đó là một điều chắc chắn, tôi biết mình đang đi theo hướng nào, bây giờ tôi biết. Cứ tiếp tục nhỏ máu. Nhưng bây giờ đang là giờ, mà anh em thấy theo những gì diễn ra trong đất nước sẽ không còn kéo dài. Anh em đừng bao giờ trở lại trên Điều đó! Đó là Lẽ thật. Hãy ở lại ngay với Nó. Trộn huyết anh em giống như họ trong ngày ấy.

49 Bây giờ, trong đây anh em thấy những gì đã xảy ra. Thế thì ở trong đây giáo lý Giê-sa-bên đi vào. Giê-sa-bên là một người đàn bà, ngoại giáo mà...A-háp đã làm giống như Constantine; cưới người nữ này để làm cho đất nước của ông được vững mạnh, và mang hình tượng vào nước Y-sơ-ra-ên thật đúng như Constantine đã làm ở đó. Và Ngũ tuần hầu như đã hoàn toàn biến mất.

50 Bây giờ, Đức Chúa Trời đã dấy lên Martin Luther. Tôi muốn anh em để ý cách nó đi ra như thế nào ở đây và hầu như biến mất hoàn toàn, sau đó bắt đầu một cách trở lại ở đây, và đi xuống tận ở đây lần nữa. Và tôi hầu như đã đánh dấu điều đó bởi vì nó là một—nó là một bài học lớn cho tối Chúa nhật, ý Chúa.

51 Bây giờ—bây giờ, tôi tin chúng ta hầu như đã nắm bắt bây giờ tới chỗ chúng ta ở đâu. Bây giờ, đúng ngay ở đây là—là Thời kỳ Hắc ám, ngay ở đây, từ năm 1500...từ 606 đến 1520. Ngay tại đây. Tôi sẽ đặt điều này ở đây để anh em sẽ...606 đến 1520. Đó là Thời kỳ Hắc ám, hội thánh này ngay ở đây, Thời kỳ Hắc ám. Bây giờ, hội thánh này mà chúng ta đang đến bây giờ là hội thánh Luther.

52 Bây giờ, phần lớn mọi người ở nơi đó, những người kia đã chết hết trong...Những người này là Irenaeus, và Martin, và Columba, và họ dần dần biến mất. Và bây giờ anh em hãy lấy bất kỳ người nào anh em muốn để nghiên cứu trở lại bất cứ lịch sử nào anh em muốn, nếu đó là lịch sử xác thực, và khi người ta bảo anh em rằng “Thánh Patrick là một người Công giáo,” họ không biết họ đang nói về điều gì. Thánh Patrick chống lại giáo hội Công giáo, và không bao giờ đi đến Rô-ma, và đã cương

quyết từ chối giáo lý của họ. Điều đó hoàn toàn chính xác. Anh em đi đến bắc nước Anh...hay Ireland ngày nay, và anh em sẽ thấy đúng như vậy. Thánh Patrick là một người của Đức Chúa Trời! Nhưng, Thánh Patrick, khi người ta nói ở đó rằng ông—ông đã đuổi tất cả những loài rắn ra khỏi nước Ireland, đó là một huyền thoại.

⁵³ Bao nhiêu bạn đã đọc và nghe về William Tell bắn một trái táo ra khỏi đầu của cậu con trai của ông không? Đó là huyền thoại Công giáo, không bao giờ có chuyện như vậy. Tôi ở ngay đó nơi mà đã được cho rằng xảy ra. Nó đã được viết lên đó, “một huyền thoại, không phải vậy,” ở Thụy sĩ. Billy và tôi đang ngồi ngay tại đó bên Hồ Lucerne nơi ông ta đã làm điều—điều đó, ông đã bắn một người đàn ông; điều đó có thực, nhưng không phải là chuyện bắn trái táo văng khỏi đầu của cậu con trai của ông. Đó chỉ là chuyện hoang tưởng, mê tín và những việc khác, nó không bao giờ như vậy cả. Họ không báo cáo về nó ở đó, nơi nó đã xảy ra hay bất cứ điều gì, rằng họ đã làm điều đó. Và nó thật sự làm tràn ra ngoài và nói nó là gì. Bây giờ, nhưng trong điều này, không có lịch sử thật nói ông ấy đã làm gì. Thấy đó.

⁵⁴ Vì vậy bây giờ ở đây, trong thời đại hội thánh này, đó là chỗ nó hầu như bị phai mờ, hoàn toàn đi ra khỏi sự tồn tại. Bây giờ trong thời đại hội thánh khác này đến thời đại Cải Chánh. Vậy thì, những việc này ở đây sau khi hầu như một ngàn năm bị bôi đen và sự tối tăm và làm cho phai mờ, và đại loại như thế, hội thánh hầu như mất tầm nhìn về Irenaeus. Ông là một con người vĩ đại, một người tin kính. Nhiều trăm năm của những thánh đồ quý báu kia cũng đã dâng huyết sự sống của họ đúng là một cách nhưng không (đứng ở vận động trường đó) như họ có thể, đây, vì có Đấng Christ, vì phép báp-têm như Danh Đức Chúa Jêsus Christ, vì nói tiếng lạ, sự sống lại của Đức Chúa Jêsus Christ hằng sống trong đời sống và sự hiện diện Thiêng liêng của Ngài ở đó, trong khi những người mà tự xưng mình là Cơ-đốc nhân đang bách hại họ. Đúng thế. Điều đó chính xác.

⁵⁵ Ồ, nó là một—nó là một quân đoàn ma quỷ của địa ngục tôi không biết gọi là gì cho xứng đáng. Hãy đến gần như thế và tự hình thành và tự làm cho chính họ, “Tự xưng mình là một nữ

tiên tri, người thông giải Thiêng liêng của Lời, không ai biết điều đó ngoài họ.” Tự xưng mình, nhưng bà ta là kẻ nói dối. Anh em hiểu không? Anh em thấy đấy. Nhưng cùng lúc đó; đã có thiên sứ của Ngài ở đó, với Lê thật. Lê thật luôn luôn đi trở lại với Điều này. Hiểu không? Luôn luôn trở lại với nguyên thủy, bởi vì Đức Chúa Trời không bao giờ thay đổi Điều đó.

⁵⁶ Bây giờ, và chúng ta cũng thấy, tối hôm qua, trước khi chúng ta để lại chỗ này, vì vậy nó sẽ được giải quyết trong lòng bạn. Không chỉ đã...Trong sự xếp loại, Giê-sa-bên, bà có một—một con gái. Anh em còn nhớ điều đó không? Và Khải huyền 13 nói hội thánh bội đạo này, Rô-ma, có những con gái. “Nó là mẹ của những gái điếm.” Điều đó có đúng không? Giê-sa-bên đã có một con gái, và Giê-sa-bên đã làm gì với con gái mình? Thấy cách tất cả những điều kia, những loại người và hình bóng thế nào. Giê-sa-bên đã thấy rằng con gái mình cưới Giô-ram, là con trai của Giô-sa-phát ở xứ Giu-đa.

⁵⁷ Nước Y-sơ-ra-ên bị chia cắt thời đó, giống như đây. Ở đây là Giê-ru-sa-lem ở đây, và ở đây là Giu-đa ở đây. Ồ, A-háp thì ở đây, và Giô-ram ở đây. Được rồi, Giê-sa-bên đã chinh phục đây, hết thầy dân Y-sơ-ra-ên nhận lấy hình tượng. Sau đó...(Tất cả ngoại trừ Ê-li và một nhóm ít người trung thành.) Được rồi. Bây giờ, khắp cả bên này là Giô-ram bao trùm lên xứ Giu-đa; và khi bà ta có con với A-háp, bà lấy cô con gái này gả cho con trai của Giô-ram...hay cho con trai của Giô-sa-phát là Giô-ram, và mang sự thờ hình tượng vào nước Giu-đa, và đặt những bàn thờ ngoại giáo trong Giê-ru-sa-lem.

⁵⁸ Điều đó đúng với những gì giáo hội Công giáo đã làm! Bà ta chia ra giáo lý giáo phái của mình và vân vân, và dập tắt Đức Thánh Linh ra khỏi hội thánh ở đây bằng con gái của bà (Lutheran, Giám Lý, Báp-tít, Ngũ Tuần, và vân vân). Điều đó chính xác những gì bà đã làm. Kinh Thánh nói, “Nó là mẹ của những gái điếm.”

⁵⁹ Bây giờ, anh em cứ đọc xuyên suốt lời Kinh Thánh. Anh em thấy—anh em thấy bất cứ điều gì khác với Kinh Thánh, và lịch sử đang đụng một cách chính xác vào cùng những dấu hiệu, anh

em hãy đến gặp tôi như một quý ông. Hiểu không? Đúng thế. Nó không ở đó!

⁶⁰ Những giáo phái này là những điều độc hại mà chúng ta từng có trong đạo Tin Lành, đang cố gắng làm cho con người cai trị hội thánh, một hình ảnh khác giống như đặt một người ngồi trên ngai đó. Tổng giám mục, người giám sát chung của Ngũ Tuần, “Thôi được, nào, để tôi xem, giáo lý của anh ta là gì? Ồ, anh ta làm phép báp-têm như Danh Đức Chúa Jêsus phải không? Anh ta không thể đi vào đây. Không, thưa quý ông, thưa các anh em. Anh em hãy bác bỏ Nó.” Và điều đó cũng đã bị bác bỏ. “Tôi sẽ làm cho anh em hiểu, không một ai trong các anh được đi đến buổi nhóm ở nơi đó. Ra hiệu từ chối. Cho dù anh em đau ốm thế nào, hãy tránh xa khỏi chỗ đó, cho dù Đức Chúa Trời đang làm gì đi nữa. Nếu anh em không nhìn qua lăng kính của tôi, ồ, anh em không thấy gì hết.” Mang một hình ảnh về con thú! Và hình ảnh có sức sống để nói. Điều đó hoàn toàn đúng. Anh em không nghĩ nó có thể nói, chỉ vượt qua nó một chút xíu một lần. Ừ-m, chắc chắn có thể gặp rắc rối.

⁶¹ Tôi nhớ, ở Tulsa, Oklahoma, tôi đã...Ồ, tôi đã đi vào một sự lộn xộn kinh khủng ở đó, những giáo phái bắt đầu nhún nhảy chung quanh đó. Và tôi đang ngồi trong tòa nhà này ngày nọ và tôi thấy một—một khái tượng. Tôi thấy một—một con...con mèo nhỏ bé, dễ thương, và nó đang nằm trên chiếc gối lụa, nó là một con mèo nhỏ dễ thương nhất. Và tôi đi qua đó (và tôi rất sợ mèo), và tôi đi qua và tôi bắt đầu khều nó, và nó đang kêu, “gừ, gừ.” Anh em biết chúng làm tiếng buồn cười đó thế nào, anh em biết đấy. Và tôi đang khều nó, tôi nói, “Mèo con, xinh đẹp.” Và nó kêu, “gừ,” thật là lớn, anh em biết đấy.

⁶² Và tôi nhìn qua đằng sau chiếc gối, có ghi, “Mèo Ngũ Tuần.” Ồ, tôi nghĩ, “Bây giờ, điều đó không có gì lạ.” Và tôi nói, “Đây phải là một khái tượng.”

⁶³ Và Điều gì đó nói, “Chùng nào người cào bộ lông nó theo cách này, thì ổn thôi; nhưng bây giờ nếu người muốn thấy những gì nó đã tạo ra, hãy cào phía sau bộ lông của nó.” Hiểu không? Vì thế khi tôi cào đằng sau bộ lông, đôi mắt của nó nhô ra, màu xanh lục, và nó là một con quái vật đang đứng đó phun nước bọt vào

người tôi mạnh hết sức. Đấy, chỉ cào phía sau bộ lông của nó một chút. Hãy nói nó phép báp-têm trong “Cha, Con, và Thánh Linh” của nó là thuộc về ma quỷ và thuộc về giáo hội Công giáo, hãy xem điều gì xảy ra với nó. Hiểu không? Nó xù lông lên.

⁶⁴ Tôi đi xuống, nói với Anh Gene và những người đó, ở dưới trong...ồ, Anh Leo và họ, tôi nói, “Tôi chắc chắn đã có một khái tượng thật về những giáo phái Ngũ Tuần trong điều này.”

⁶⁵ Bây giờ chương thứ 3, trước hết chúng ta hãy...Sạt-đe là một hội thánh chết. Nó chết bởi vì họ đã bị giết trong suốt thời gian này. Chỉ một sự kéo dài một chút của Sự Sống, chúng ta sẽ thấy trong vài phút nó là cái gì, chỉ một chút thôi. Từ năm 1520 đến 1750 là Thời đại Sạt-đe này. Và ngôi sao, hay thiên sứ của...Ngôi sao đó đã ở trong tay Ngài, là thiên sứ hay sứ giả của thời đại hội thánh đó. Hiểu rõ điều đó không? Ngôi sao đó là thiên sứ, và một thiên sứ là một sứ giả cho thời đại đó. Được rồi. Được rồi.

⁶⁶ Bây giờ chúng ta đã xong với Giáo hội nghị Nicene. Nó đã chết ở đó, và hết thảy đi vào quyền lực và vinh quang, hội thánh và nhà nước kết hợp với nhau. Và người nào còn nhớ bài học tối qua nói những gì, nhiều người trong số đó đã nghĩ gì? “Thiên hi niên đã xảy ra.” Và hết thảy...“Đi vào Thiên hi niên không có sự đến của Đấng Christ.” Hiểu không? Điều trước tiên, là sự đến của Đấng Christ xuất hiện trong Thiên hi niên. Và trong những ngày đó họ đã...Nếu anh em lấy lịch sử, anh em sẽ thấy họ đã có những Jêsus giả nổi lên cùng mọi việc khác, đấy. Và thậm chí họ nghĩ giáo hoàng là Chúa Jêsus, gọi ông là một *người thay thế*, “thay thế Con của Đức Chúa Trời.” Vâng, giống như, một thần thánh vĩ đại, đang ngồi đó.

⁶⁷ Cho phép tôi nói với anh em đôi điều. Kinh Thánh nói rằng khi Chúa Jêsus đến...trước khi Ngài đến, “Sẽ có những tiên tri giả dấy lên, và sẽ có những Jêsus giả nổi lên.” Đúng thế. “Kìa, ở đây...” Nhưng cho tôi nhân đây đặt điều này vào lòng anh em: sẽ không bao giờ có một Chúa Jêsus đặt chân trên trái đất này cho đến khi Hội thánh đã được cất lên và đi. Bây giờ, anh em cứ nhớ điều này trong trí, bởi vì sẽ có những christ giả dấy lên. Nhưng Chúa Jêsus sẽ không ở đây trên đất; bởi vì kèn trời lên, và Ngài không bao giờ đến, chúng ta gặp Ngài trên không trung.

Hội Thánh đã đi rồi. Và rồi khi Chúa Jêsus xuất hiện, nó sẽ là sự trở lại. Những dân Ngoại đi gặp Ngài trên không trung. Đó là lời Kinh Thánh phải không? Thấy không? Họ đi gặp Ngài trên không trung, và rồi chúng ta đi lên. Và Chúa Jêsus thì...không bao giờ đặt chân Ngài trên đất cho đến khi Hội thánh được cất lên và đem về Nhà và dự Tiệc Cưới ở trên Thiên đàng; sau đó Ngài sẽ trở lại sau nhóm dân Do-thái còn sót lại.

68 Vì thế, bây giờ, nó đã được hoàn thành, Giáo hội nghị Nicene. Hội thánh đã ở—đã ở dưới sự thống trị giáo hoàng hầu như một ngàn năm. Họ đã giết đi hết những người bất đồng ý kiến với họ. Đúng thế. Anh em hoặc ở dưới tình trạng đó hoặc anh em bị—anh em bị—anh em bị giết, như Giê-sa-bên đã làm đối với dân Y-sơ-ra-ên.

69 Đức Thánh Linh đã lìa bỏ nhưng chỉ rất ít người trong suốt thời đại này, như Ê-li và dân sót của Y-sơ-ra-ên đã không cúi đầu quỳ gối trước Ba-la-am. Nếu anh em muốn đọc chỗ đó, đó là Các Vua Nhất, chương thứ 19, và câu 18, khi Ê-li đang đứng trong hốc đá ở đó và ông nói, “Lạy Chúa, họ—họ đã giết hết thầy tiên tri Ngài. Họ đã làm mọi thứ, và chỉ—chỉ còn lại một mình tôi. Và tôi là người duy nhất trốn thoát.” Nhưng Đức Chúa Trời đã phán với ông Ngài đã để dành nhiều trăm người chưa quỳ gối trước Ba-anh, trong những tín đồ ở ngoài đó.

70 Và vì vậy, Sạt-đe, bây giờ chúng ta bắt đầu. Chính chữ *Sạt-đe*, câu thứ 1. Chữ *Sạt-đe*, trong thuật ngữ tiếng Anh, có nghĩa là, nếu anh em muốn tìm ý nghĩa, nó có nghĩa “người trốn thoát.” Hội thánh *Sạt-đe* thật là “người trốn thoát.” Đó là ý nghĩa của *Sạt-đe*, được rồi, “người trốn thoát.” Bây giờ, hãy xem, và “người trốn thoát.”

71 Bây giờ chúng ta sẽ bắt đầu ở câu thứ 1. Chính...Chúng ta sẽ gọi nó là *thời đại Cải chánh* và nó chính là điều thích hợp cho sự cải chánh này nếu chúng ta sẽ gọi nó như thế, bởi vì nó là...Sự cải chánh là “những người trốn thoát” mà ra khỏi và thoát khỏi điều đó.

72 Bây giờ chúng ta hãy lấy câu thứ 1:

...người cũng hãy viết cho thiên sứ của hội thánh Sạt-đê rằng; Đây là lời phán của Đấng có...bảy vị Thần của Đức Chúa Trời, và bảy ngôi sao; Ta biết công việc người, rằng người có tiếng là sống, nhưng mà là chết.

⁷³ Bây giờ lời chào. Bây giờ, bảy vị Thần là...“Bảy vị Thần và bảy ngôi sao.” Những vị Thần là những thiên sứ mà đi đến với những ngôi sao là những sứ giả. “Bảy vị Thần,” bảy thời đại khác nhau mà Đức Thánh Linh sẽ xúc dầu cho một sứ giả, là ngôi sao trong thời của người ấy. Một—một Thần là Đời đời, và ngôi sao được tạo nên nhằm mục đích phản chiếu Sự Sáng trong sự tối tăm của những thời đại hội thánh này ở đó những chân đèn và những ngôi sao đang đại diện. Thiên sứ, vị Thần, là người đi đến ngôi sao và phản chiếu Sự Sáng của Đức Thánh Linh qua ngôi sao này đối với thời đại hội thánh đó. Điều đó, anh em có thể biết...tự hỏi ai là bảy vị Thần. Đó là bảy sứ giả của bảy thời đại hội thánh. Hiểu không? Vậy thì, và mỗi lần mà ngôi sao đó đã xuất hiện, Đức Thánh Linh đã giáng xuống và xúc dầu cho ngôi sao đó và giữ nó thật đúng hoàn toàn giống như ngôi sao đầu tiên.

⁷⁴ Bây giờ xin để tôi—xin để tôi làm cho vững chắc điều đó với anh em. Phao-lô nói, nếu anh em muốn biết nó là loại ngôi sao gì. Bởi vì, nên nhớ, Sa-tan cũng là một ngôi sao, ngôi sao của buổi sáng. Bây giờ để ý, Phao-lô nói...Anh em có tin ông là ngôi sao của hội thánh Ê-phê-sô không? Ông đã nói, bây giờ, nếu anh em muốn biết Nó đúng hay không. Trong Ga-la-ti 1:8, Phao-lô nói, đang nói ở đây, rằng sau khi thời điểm đó đến, và muông sói cắn xé và vân vân, ông nói, “Nếu một thiên sứ từ trời giáng xuống và dạy cho anh em một phúc âm nào khác...” (Bây giờ, ông đã biết người này đang đến giống như một thiên sứ và một *người đại diện* quan trọng.) Ông nói, “Cho dù đó là ai, nếu bất cứ thiên sứ hay một người nào đến và dạy bất cứ điều gì khác ngoài Phúc Âm này mà chúng tôi đã giảng dạy cho anh em, hãy để người ấy bị nguyên rủa.” Đúng thế không?

⁷⁵ Phao-lô là người đã thúc ép họ làm phép báp-têm lại nếu họ đã chưa nhận phép báp-têm như Danh Đức Chúa Jêsus Christ, “Hãy đến và làm phép báp-têm lại để nhận lãnh Đức Thánh

Linh,” Công vụ 19:5. Ông cũng là người đặt tay trên dân sự, và những ân tứ, và sắp đặt trật tự hội thánh để làm công việc phép lạ, sự chữa lành Thiêng liêng, ân tứ nói tiếng lạ, sự thông giải tiếng lạ. Đúng thế không? Cô-rinh-tô Nhất 12, hãy xem Phao-lô nói những gì. Cô-rinh-tô Nhất 12, và anh em sẽ thấy điều đó. Ông sắp đặt trong hội thánh...Đức Chúa Trời đặt để trong hội thánh những ân tứ vĩ đại này; và Phao-lô đưa nó vào trật tự, đặt đó vào trật tự để họ có thể làm việc vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Phao-lô nói điều đó. Thế thì nếu người nào, cho dù người đó thuộc giáo phái nào, mà cố nói với anh em rằng những ngày nói tiếng lạ, sự thông giải tiếng lạ, chữa lành Thiêng liêng, và các phép lạ, và sự làm chứng về Đức Thánh Linh như phép báp-têm...hãy để người đó bị nguyên rửa. Vì cùng một Đức Thánh Linh đã ở trên Phao-lô cũng sẽ là Thánh Linh đó được ban đến thời đại hội thánh kế tiếp, cũng giáng xuống cho thời đại hội thánh kế tiếp, và cho đến khi chấm dứt của thời đại hội thánh. Cùng một Thánh Linh, Đức Thánh Linh. Anh em tin điều đó không?

⁷⁶ Nếu anh em để ý điều này, đây là điều được viết ở đây. Tác giả biết điều đó. Hãy xem, “bảy Linh.” Hãy theo dõi: viết hoa chữ “L,” Thánh Linh, chỉ một trong số họ. Ừm-m. Cùng một Thánh Linh đến bảy lần với tất cả bảy thời đại hội thánh mang cùng Sự Sáng như vậy. Hiểu điều đó bây giờ không? Bảy thời đại hội thánh, bảy lần Đức Thánh Linh này sẽ thực hiện cùng một Sự điệp này! Mà đã được loan báo là một sự nguyên rửa cho ai thay đổi Nó.

⁷⁷ Bây giờ thấy điều đó làm chứng với sự mặc khải toàn bộ sự việc không. Ngài phán, “Hễ ai lấy bớt hoặc thêm vào điều gì, thì cũng sẽ bị cắt đi (phần của người ấy) ra khỏi Sách Sự Sống.” Đó là toàn bộ sự việc bao trùm lên trên vậy. Vì thế không có chỗ cho bạn nhảy hay trốn khỏi nơi nào khác, đấy, bởi vì chính là Nó. Đó là những gì Đức Chúa Trời phán, đó là những gì Thánh Linh phán, và những gì các Hội thánh đã nói. Bây giờ, nếu anh em cố gắng áp đặt bất cứ giáo lý nào khác với điều Phao-lô đã dạy, thì điều đó sai trật! Kinh Thánh là đúng. Sự sống của người đó...Chúa Jêsus phán, “Ta sẽ cắt phần lấy phần người ấy về Sách Sự Sống.”

78 Vậy thì, anh em nói, “Phần gì của Sách Sự Sống?”

79 Có nhiều người đã có tên của họ trong Sách Sự Sống chắc chắn sẽ không còn. Anh em biết điều đó, phải không? Còn nhớ sự dạy dỗ đó tối hôm nọ không? Anh em hiểu điều đó không? Có thể đi qua điều đó; tuy nhiên dường như không ổn lắm; không cảm thấy đúng, đấy.

80 Giu-đa Ích-ca-ri-ốt là con của Sa-tan, ông là ma quỷ biểu lộ trong xác thịt. Kinh Thánh nói ông ta là vậy. Kinh Thánh nói, “Ông ta được sanh ra là đứa con của sự diệt vong.”

81 Hãy xem điều này chỉ một phút. Bây giờ, về *đây* là Chúa Jêsus; ở *đây* là kẻ trộm bên phải Ngài; ở *đây* là tên trộm phía bên trái Ngài. Vậy thì, khi...Chúa Jêsus là Con của Đức Chúa Trời. Đúng thế không? Bây giờ, một số người chỉ thấy ba cây thập tự, nhưng có bốn cây. Bốn cây thập tự! Vậy thì, thập tự giá là gì? Là một cây. Đúng không? Kinh Thánh nói, “Đáng rửa sả thay là kẻ bị treo trên cây thập tự.” Và Ngài đã bị rửa sả vì chúng ta, Ngài đã bị treo trên một cây thập tự. Nó đã bị hạ xuống, nhưng nó vẫn là một cây. Đúng thế không? Được rồi. Ở dưới *đây*, ở dưới tận cùng của ngọn đồi, đứng một cây khác. Giu-đa tự treo cổ trên một cây sung. Đúng thế không?

82 Hãy xem! Ở *đây* là Con Đức Chúa Trời; đến từ Thiên đàng, trở về lại với Thiên đàng, mang theo Ngài tội nhân ăn năn. Ở *đây* là đứa con của sự diệt vong; đến từ địa ngục, trở lại với địa ngục, mang theo nó (“Nếu Ngài là!”) người tội không ăn năn. Thấy đó, người tội không ăn năn, “Nếu Ngài là Con của Đức Chúa Trời, hãy tự cứu Ngài và cũng cứu chúng tôi nữa.”

83 Người *này* nói, “Chúng ta có...” (sự giảng dạy, nhà truyền giảng Phúc Âm đó) “Chúng ta xứng đáng với những gì chúng ta đang nhận, nhưng Người này không làm gì cả. Lạy Chúa, xin hãy nhớ đến tôi khi Ngài vào nước Thiên đàng của Ngài.” Đó là ai?

84 Là...?...một chút tối qua hay tối hôm trước. *Đây* là A-bên của Đức Chúa Trời; ở *đây* là Ca-in của ma quỷ. Như Ca-in giết A-bên tại bàn thờ, Giu-đa đã giết Chúa Jêsus tại bàn thờ. Đúng thế. Khói bốc lên bay ra ở *đó* trong vườn Ê-đen và bay xuống lại ngay ở *đây*. Điều đó chính xác.

85 Ô, thật vinh hiển, con đường xưa đó, con đường xưa đây phước hạnh, thật đầy đầy sự vinh hiển!

86 Bây giờ, bây giờ, chúng ta thấy ở đây (Xin lỗi.) rằng hội thánh Sạt-đe này, với thiên sứ, Ngài phán, “Bảy vị Thần; Đấng có bảy vị Thần.”

...hãy viết cho thiên sứ của hội thánh Sạt-đe rằng; Đây là lời phán của Đấng có bảy vị Thần của Đức Chúa Trời,...

87 Và bây giờ bao nhiêu người biết rằng Đức Chúa Trời là một Thần? Chắc chắn. Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh. Đức Chúa Trời, Đức Cha, Đức Thánh Linh, tất cả cùng một Thân vị, bởi vì Ma-ri chịu thai bởi Đức Thánh Linh. Bây giờ, sự...nhưng Đức Chúa Trời đã sử dụng Đức Thánh Linh này trong bảy Ánh Sáng phúc âm khác nhau đối với Hội thánh, bảy thời đại hội thánh. Anh em hiểu điều đó không? Bảy thời đại hội thánh.

88 Bây giờ, anh em nói, “Đức Chúa Trời không làm điều đó.” Ô, vâng, thưa anh em.

89 Hãy xem! Ngài đã dùng Thần của Ê-li, và khi Ê-li-sê đi khỏi... Ê-li đi khỏi, Ê-li-sê đã nhận tội của Nó. Và khi Ê-li-sê bị đau và chết, thì Nó trở lại trên Giăng Báp-tít. Cũng giống như vậy, khiến ông hành động giống như Ê-li đã làm, sống trong đồng vắng và vân vân. Đúng thế không? Và tiên đoán đến lại trong những ngày sau rốt, đấy. Đức Chúa Trời dùng Thần đó xuống trở lại.

90 Và Chúa Jêsus được xức dầu bằng Đức Thánh Linh, đi đây đó làm việc lành. Đúng thế không? Và cũng Đức Thánh Linh đó đã giáng trên Chúa Jêsus, đã trở lại ngay trong Hội thánh vào Ngày lễ Ngũ tuần, đến ngay lại vào thời đại kế tiếp, thời đại kế tiếp, thời đại kế tiếp. Và Linh đó là gì? Cùng một và chính Đức Thánh Linh đó. Ô, anh em không thấy chằng? Đức Chúa Trời ở trên chúng ta, trong Cha; Đức Chúa Trời ở với chúng ta, trong Con; Đức Chúa Trời ở trong chúng ta, trong Đức Thánh Linh. Đó là ba chức vụ, và không phải ba vị thần. Hiểu không? Và ba tước hiệu đó (Cha, Con, và Thánh Linh) thuộc về một Danh: Jêsus Christ. Đúng thế.

91 Bây giờ, hãy theo dõi khi chúng ta đi tiếp. “Bảy vị Thần,” phán Ngài nắm giữ...Nói cách khác, “giữ những sứ giả của Ngài.”

Những sứ giả mà sẽ được xúc dầu bằng Thánh Linh, với cùng một Thánh Linh này mà Phao-lô (sứ giả đầu tiên) đã được xúc dầu với, thứ hai, thứ ba, thứ tư, thứ năm, thứ sáu, và thứ bảy, tất cả những sứ giả đó đều ở trong tay hữu của Ngài. Ồ, nhận được quyền năng của họ và Ánh Sáng của họ từ tay phải Ngài.

⁹² Bây giờ, Ngài đã lên nơi Cao. Và Phi-líp nói, khi ông sắp chết... Hay Ê-tiên nói, “Tôi thấy các tầng trời mở ra, và...và Chúa Jê-sus ngồi bên hữu Đức Chúa Trời.” Điều đó không có nghĩa rằng Đức Chúa Trời có một cánh tay hữu vô cùng to lớn và Ngài đang ngồi trên nó, nhưng *tay hữu* có nghĩa cánh tay hữu của “quyền năng và thẩm quyền.”

⁹³ Thân thể đó mà Đức Chúa Trời đã dựng nên...“Sẽ chẳng để Đấng Thánh Ta thấy sự hư nát, Ta cũng sẽ không để linh hồn Người nơi âm phủ, nhưng đã khiến Ngài sống lại và đặt Ngài thay cho Thánh Linh trên bàn thờ.” Hãy xem! Khi họ thấy Ngài—Ngài đang ngự trên bàn thờ, và với Quyển Sách trong tay Ngài, và không ai trên đất hay dưới đất, hay bất cứ đâu, có thể hay xứng đáng ngay cả nhìn vào Sách đó; nhưng Chiên Con mà như Người đã bị giết từ khi sáng thế, cách trở lại lúc ban đầu khi Ngài trước tiên nghĩ về thân thể mua chuộc này, đến và lấy nó ra từ tay hữu của Đấng ngồi trên Ngai, và ngồi xuống, chính Ngài. A-men. Thế đấy. Đó là lời Kinh Thánh. Nó thật tốt đẹp, thấy đó.

⁹⁴ Bây giờ, “Kẻ nào thắng sẽ ngồi với Ta trên Ngai Ta, như chính Ta đã thắng và ngồi với Cha Ta trên Ngai của Cha Ta.” Nói cách khác, “Ta đã nhận trong thân thể Ta Đức Thánh Linh. Ta thắng tất cả mọi sự của thế gian (qua sự thử thách) bởi Đức Thánh Linh, và đã tiếp quản!” (“Và trong Ngài ngự sự đầy dẫy của Bản tánh Đức Chúa Trời.”) “Tất cả quyền phép trên Trời và dưới đất được giao cho Ta,” Ngài đã phán. Tất cả quyền phép! Thế thì Đức Chúa Trời không có quyền phép nếu Ngài là một người khác. Vì Kinh Thánh nói, Chúa Jê-sus phán, sau khi Ngài sống lại, rằng “Tất cả quyền phép trên Trời và dưới đất đều giao cho Ta.”

⁹⁵ Và Chúa Jê-sus đến từ Trời với muôn ngàn Thánh đồ của Ngài, và Kinh Thánh nói rằng “Thiên đàng đã trống rỗng trong khoảng nửa giờ.” Con Người vĩ đại này ở đâu, Đức Chúa Trời, lúc đó? Ừ-m. Hiểu không? Ngài ở trong Đấng Christ. Chắc chắn vậy! Và khi

chúng ta thắng bởi Đức Thánh Linh giống như Ngài đã thắng, chúng ta sẽ ngồi với Ngài như Ngài nhận lấy ngôi thế gian của Đa-vít, để ngồi và cai trị với Ngài giống như Ngài đã làm ở trên Đó, (A-men!) với quyền năng và thẩm quyền trên khắp trái đất. “Và họ...trái đất đang thở than, trông đợi con cái của Đức Chúa Trời được tỏ ra, con cái của Đức Chúa Trời.”

⁹⁶ Bởi vì, rốt lại, thế gian này đã không được dành cho Đức Chúa Trời để kiểm soát. Chúng ta hãy để ý rằng điều đó đúng. Ai là thần của trái đất? Con người! Đó là lãnh thổ của con người. Tất cả, mọi thứ trên trái đất đều ở dưới quyền của con người. Qua tội lỗi con người đã sa ngã; qua quyền năng cứu chuộc của Đấng Christ con người đã trở lại lần nữa. Đúng thế, bởi vì thế gian thuộc về con người, nó được ban cho con người và con người cai quản trên mọi vật. Và tất cả muôn vật đều thở than, trông đợi lúc đó khi những con cái của Đức Chúa Trời sẽ được tỏ ra lần nữa. Ồ, chao ôi; ồ, chao ôi! Sự tỏ ra của những con cái của Đức Chúa Trời. Bây giờ, chúng ta tốt hơn là nên để lại điều đó ngay bây giờ.

⁹⁷ Nhưng, những sứ giả ở trong tay hữu Ngài, đang chờ đợi, bất cứ nơi nào Ngài sai họ đến, họ sẽ nói điều giống như vậy, vì Đức Thánh Linh mà đã ở trong Đấng Christ...Ồ! Thánh Linh mà ở trong Đấng Christ! Khi Ngài lìa khỏi, Ngài phán, “Còn ít lâu và thế gian,” *kosmos*, tiếng Hi-lạp có nghĩa là “trật tự thế giới,” không phải trái đất, thế gian, trật tự của thế giới, “sẽ không thấy Ta nữa,” các giáo phái, hay bất cứ cái gì nữa, “sẽ không thấy Ta nữa, tuy nhiên các ngươi sẽ thấy Ta,” Hội thánh, người tin, “vì Ta,” *Ta*, đại từ nhân xưng là đúng, “Ta sẽ ở cùng các ngươi, ở ngay trong các ngươi, cho đến tận thế. Đức Chúa Jê-sus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Anh em hiểu Điều đó không?

⁹⁸ Thế thì nếu đó là Đức Thánh Linh của Đấng Christ đến trong Ngày lễ Ngũ tuần đã làm những việc đó, thì đó là Đức Thánh Linh của Đấng Christ bị đẩy ra khỏi ở *đây*, Đức Thánh Linh của Đấng Christ vẫn đang nắm giữ ở *đây*, Đức Thánh Linh của Đấng Christ vẫn đang nắm giữ ở *đây*, tiếp tục xuống dưới *đây* cho đến ngày tận thế. Cùng một Đức Thánh Linh mà đã đổ đầy Phao-lô bằng Đức Thánh Linh cùng những việc ông đã làm, sẽ đổ đầy

người này (Irenaeus) đầy đầy Đức Thánh Linh, đổ đầy Martin bằng Đức Thánh Linh, đầy đầy những người còn lại của họ bằng Đức Thánh Linh, và Linh ấy đã đổ đầy đầy anh em và tôi bằng Đức Thánh Linh, và đó là Ôn phước Ngũ tuần từ thời đại hội thánh này đến thời đại hội thánh khác; An-pha và Ô-mê-ga, Đấng Trước hết và là Đấng Sau cùng, và Tất Cả, Rể và Chồi của Đa-vít, Sao Mai, Hoa Hồng trong Trùng, Hoa Huệ của Thung lũng, bất cứ cái gì khác, Cha, Con, Thánh Linh, Ngài là Đấng Đã Có, Hiện Có, và Sẽ Đến, An-pha, Ô-mê-ga, Tất Cả, Tất Cả trong Tất Cả! Ồ, chao ôi! Điều đó khiến tôi muốn hát một bài:

Ồ, các người nói Ta là Ai, (Chúa Jêsus phán) các người nói Ta đã đến từ Đâu,

Các người có biết Cha Ta, hay là các người có thể nói Danh Ngài chẳng?

Ngài phán: Ta là An-pha và Ô-mê-ga, từ đầu cho đến khi cuối,

TA LÀ sự sáng tạo toàn bộ, và Jêsus là Danh Ta.

TA LÀ Đấng đã phán cùng Môi-se trong bụi gai Cháy,

TA LÀ Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, là Sao Mai Sáng Chói. (Đúng thế.)

TA LÀ Hoa Hồng của Sa-rôn, và các người nói Ta đã đến từ Khi nào?

TA LÀ Đấng sáng tạo toàn bộ, nhưng Jêsus là Danh Ta.

⁹⁹ Mọi gia đình trên trời dưới đất trói buộc vào thành một (vũ trụ, đầy ơn phước, đầy đầy Đức Thánh Linh, trải xuống đầy đầy, được đặt tên bằng Đức Thánh Linh, được nói bởi Đức Thánh Linh, được sanh bằng Đức Thánh Linh) Danh. Đúng thế. Đức Chúa Trời đã ban Nó cho hết thủy gia đình trên Trời và dưới đất. Và mọi vật trong nó, mọi đầu gối, sẽ quì xuống trước Danh ấy. “Và không có Danh nào khác ở dưới Trời mà nhờ đó con người phải được cứu.” Không có lẽ, nên là, nhưng phải được cứu. Ồ, tôi thích Điều đó. Nó thật tốt lành. Đúng thế.

¹⁰⁰ “Trong tay hữu Ngài.” Bây giờ anh em thấy không? Đó là Hội thánh ngũ tuần; quyền năng, những dấu kỳ, phép lạ được thi

hành suốt thời gian. Bây giờ chúng ta...Trải qua các Thời đại Tối tăm mà Nó hầu như phủ đầy. Bây giờ chúng ta hãy lấy câu thứ 2 này. Ồ, tuy nhiên tôi tin chúng ta sẽ tiếp tục chỉ một—một chút với một câu thứ 1 này:

...Ta biết công việc người, rằng người có tiếng sống, nhưng mà là chết.

¹⁰¹ Quay lại với hội thánh kế tiếp ở đây, anh em thấy, “Nhưng người đã không chối Danh Ta.” Hội thánh tiếp theo, “Không chối Danh Ta.” Nhưng trong hội thánh này, “Người có một tên.” Hãy theo dõi ở đây! Hội thánh này đã giữ Danh Ngài; hội thánh này đã giữ Danh Ngài; hội thánh này đã giữ Danh Ngài; và hội thánh này đã trải qua Thời đại Tối tăm và không có gì đáng nói; khi họ đi ra để đến với Sự Sống phía bên này, một hội thánh nhỏ trốn thoát đầu tiên, khi Luther kéo họ ra, “Người có một tiếng rằng người sống, nhưng mà người chết.” Vậy thì, họ dùng danh gì sau khi họ không dùng Danh của Chúa Jêsus? Cha, Con, Thánh Linh. Và không có chuyện như vậy. Nó là một—nó là một thuyết thần học chết.

¹⁰² Hãy nói cho tôi biết, Cha có phải là tên không? Bao nhiêu người cha ở trong đây? Hãy giơ tay lên. Người nào trong các bạn tên là Cha? Bao nhiêu người tên là Con? Và những con người? Đó—đó là những gì nó là. Không phải...Danh của nó không phải là Thánh Linh, đó là những gì Nó là; Nó là Đức Thánh Linh. Tên... Đức Thánh Linh không phải là một cái tên, Đức Thánh Linh là một danh hiệu; Cha, Con, và Đức Thánh Linh.

¹⁰³ Vì thế anh em thấy đó, thật đúng như không thể dò được phận làm con Đời đời. Không có chuyện như phận làm con Đời đời. Một người con được sanh ra từ; Đời đời không bao giờ có chuyện đó.

¹⁰⁴ Không bao giờ có chuyện như vậy, như tôi đã nói tối hôm nọ, như một địa ngục Đời đời. Làm sao anh em có thể có được địa ngục Đời đời? Thế thì, luôn luôn có một địa ngục rồi. Kinh Thánh nói, “Nó được tạo nên cho ma quỷ và các sứ của nó.” Luôn luôn sẽ là một địa ngục; nếu luôn luôn có một địa ngục, thì sẽ phải có một địa ngục từ ban đầu. Và những gì...Ai sử dụng nó ở đó

khi—khi Ngài là *El, Elah, Elohim*, “Đấng Tự hữu,” khi không có điều gì khác? Thế thì địa ngục phải là ở ngay đó với Ngài. Hiểu không? “Địa ngục được tạo ra cho ma quỷ và các sứ của nó. Và tất cả những kẻ ác sẽ bị quăng vào nó.” Điều đó hoàn toàn đúng. Chúng sẽ bị hình phạt có lẽ một trăm triệu năm vì có những gì chúng đã làm. Nhưng sẽ có một lúc chúng sẽ có sự chết thứ hai. Sẽ không có gì còn lại cho họ. Mọi việc đã có sự bắt đầu đều có sự chấm dứt. Vì thế khi chúng ta nhận lãnh Sự sống Đời đời, chúng ta đang nhận một phần của sự sáng vũ trụ đó mà đã có ở đó nơi xa kia trước khi từng có phân tử. Ừ-m. Sự Sáng đó của Đức Chúa Trời đi vào lòng chúng ta để thắp sáng lên chúng ta hầu cho chúng ta thấy Chúa Jêsus. Kinh Thánh nói, “Chúng ta không thấy mọi sự, nhưng chúng ta thấy Chúa Jêsus.”

¹⁰⁵ Vậy thì, Ngài phán, “Ta biết đó là kẻ...Ta là Đấng có bảy vị Thần đã sai đến bảy hội thánh. Ta biết tất cả công việc của người cùng hết thảy về nó, nhưng người có tiếng là sống nhưng mà là chết.” Bây giờ, anh em nhớ; đây là thời đại của ai? Martin Luther, thời đại Lutheran. Vậy thì, lúc đầu họ bị kết tội. Họ đã không có ngay cả sự khởi đầu, họ đã chết từ lúc ban đầu. Họ không phải chết, họ đã chết để bắt đầu. Thấy đó, họ chỉ “chộp lấy.”

¹⁰⁶ Bây giờ để ý điều này. Bây giờ chúng ta hãy đọc câu kế tiếp:

Hãy coi chừng! Hãy tỉnh thức, và làm cho vững những việc còn lại, là sự hầu chết: vì Ta không thấy công việc của người là trọn vẹn trước mặt Đức Chúa Trời.

¹⁰⁷ Bây giờ, người đang nói với Luther bấy giờ. Tất cả chúng ta thừa nhận rằng đây—đây là thời đại Luther, đó là sự cải chánh. Bây giờ Ngài đã phán gì? “Người mang ra cái tên giả rằng người đang ‘sống,’ nhưng mà là chết.” Họ đã làm gì? Họ đã đặt nó vào lại ngay trong giáo phái lần nữa. Thế thì, “cái bình không thể gọi là cái ấm ‘đen,’” đừng lải nhải, “Công giáo!” Đấy, bởi vì anh em ở ngay lại trong đó, sử dụng cùng tín điều và các tên của nó. Và, ồ, Luther mang ra nhiều sách giáo lý vấn đáp cùng mọi thứ khác mà giáo hội Công giáo đã có, và đưa lên chính cái tên của họ. Đấy, “Người có một tên rằng người đang ‘sống,’ mà đến từ cái chết này hàng ngàn năm ở đây, và người vẫn đang giữ tên đó.” “Người đã có một tên,” còn nhớ không?

108 Để chắc chắn điều đó đúng, những hội thánh khác, đã nói, “Các người đã giữ Danh Ta.” “Các người đã giữ Danh Ta.” Trong thời đại này người ta “đã đánh mất Nó.” Và đi ra ở đây rồi nói, “Các người có một cái tên khác rằng các người đang ‘sống,’ nhưng thật ra các người đang chết.”

109 Ô, anh em Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Lutheran, và Ngũ Tuần, hãy hối cải và nhận phép báp-têm như danh Đức Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình. Hiểu không? Hãy ra khỏi những tín điều chết cùng những việc thuộc giáo hội Công giáo sẽ thiêu rụi cùng tất cả các con gái của nó với điều đó.

110 Không ai có thể nói rằng “Cha, Con, và Thánh Linh,” chúng hầu như...Và việc đó, và họ gọi là “Ba ngôi Thánh.” Ba ngôi ư? Tôi muốn một người nào đó tìm kiếm ngay cả chữ *ba ngôi* trong Kinh Thánh, và đến nói với tôi về nó, chỉ tìm chữ *ba ngôi*. Thậm chí nó không có trong đó. Không có chuyện như vậy.

111 Bây giờ, bây giờ:

...và sự hầu chết...

112 “Hãy giữ điều người có, Luther đã lôi người ra. Hãy giữ điều đó, bởi vì nó sẵn dành cho chết. Người sẽ...Họ sẽ đẩy người vào ngay trong đó lần nữa. Hãy giữ điều đó, nó sẵn dành cho chết.”

113 Bây giờ:

...và Ta không thấy công việc của người là trọn vẹn trước mặt Đức Chúa Trời.

114 Điều đó không tuyệt vời sao? Ô, chao ôi! Tôi thích điều đó. “Không trọn vẹn.” Tại sao? Họ đã được xưng công bình, Luther đã giảng dạy về sự xưng công bình; anh em phải được nên thánh và rồi được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Và sau đó họ không phải là của chính họ, họ đã được trọn vẹn bởi Đức Thánh Linh ở bên trong họ. Không phải—không phải Cơ-đốc nhân nào là trọn vẹn, chính là Đức Thánh Linh trọn vẹn ở trong người đó. Hiểu không? Đó là những gì...Như tôi đã nói, “Không phải là núi thánh, chính là Đức Chúa Trời Thánh ở trên núi. Không phải hội thánh, không phải dân thánh, nhưng chính Đức Thánh Linh ở trong Hội thánh và trong dân sự.” Đó là phần *Thánh*, đấy.

115 “Và Ta không thấy công việc của người là trọn vẹn. Người đã không đến với sự trọn vẹn.” Bởi vì chúng ta thấy bây giờ rằng họ đã có sự xưng công bình ngay ở đây, sự xưng công bình. Và điều này là...Không, tôi xin lỗi. Sự xưng công bình thì ngay ở đây dưới thời Luther; và sự nên thánh thì ở đây; và ở đây là Đức Thánh Linh. Hiểu không? Vậy thì, ba yếu tố đó mà đã hoạt động trong ba thời đại hội thánh đó, đó là những gì nó lấy để thiết lập sự sanh ra đầy đủ. Họ đã bị lừa dối khi còn là phôi thai trong tử cung người mẹ. Đúng thế, Đức Thánh Linh đang đến với sự sanh ra.

116 Bây giờ tôi muốn hỏi anh em đôi điều. Khi sự sanh xác thịt xảy ra, điều gì xảy ra trước tiên? Nước. Kế đến là gì? Máu. Đúng không? Tiếp theo? Linh. Đúng thế.

117 Cái gì đã ra khỏi thân thể Chúa Jêsus khi Ngài chết? Họ đâm lủng sườn Ngài, và nước và Máu chảy ra, “Và Con xin giao Thần Linh Con vào trong tay Cha.” Nước, Máu, Thánh Linh.

118 “Do đó người công bình sống bởi đức tin,” Rô-ma 5:1, “chúng ta có sự bình an với Đức Chúa Trời qua Đức Chúa Jêsus Christ của chúng ta,” sự xưng công bình. Sự nên thánh, Hê-bơ-rơ 13:12 và 13, “Chúa Jêsus đã chịu khổ tại ngoài cửa thành để Ngài có thể lấy Huyết Chính Ngài làm cho dân sự nên thánh.” Lu-ca 24:49, “Nhưng các người hãy đợi trong thành Giê-ru-sa-lem cho đến khi các người được mặc lấy quyền phép từ trên Cao. Sau khi Đức Thánh Linh giáng trên các người, thì các người sẽ làm chứng về Ta tại thành Giê-ru-sa-lem, xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri...”

119 Không phải khi anh em trở thành giám mục, không phải khi anh em là chấp sự, không phải khi anh em trở thành mục sư, không phải khi anh em trở thành giáo hoàng, “Nhưng sau khi Đức Thánh Linh giáng trên các người, thì các người sẽ làm chứng.” Anh em chỉ có thể làm chứng về hội thánh của mình và về tín điều của mình, như là một...nếu anh em chỉ là chấp sự, hay nếu anh em chỉ là mục sư, hoặc nếu anh em chỉ là giáo hoàng, hay nếu anh em là...Anh em đang làm chứng về một tín điều! Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên, thì anh em làm chứng về Ngài! Và những công việc Ngài đã làm, anh em cũng làm, bởi vì Sự Sống Ngài ở trong anh em.Ồ, ồ! Chà, chào ôi! Tôi thích điều

đó. Vâng, thưa quý vị. Ồ, tôi hiểu được nó, nhiều hơn về Nó trên đây, tôi tin, nhiều hơn hết thầy anh em ngoài đó. Tôi thật cảm thấy tốt với Điều đó.

120 “Những công việc sẵn dành cho sự chết, hãy làm cho vững sự còn lại.” Bây giờ người nói ở đây, bây giờ trong câu thứ 3:

Vậy hãy nhớ lại mình đã nhận và nghe đạo thể nào, (Tôi thích điều đó.) thì giữ lấy, và ăn năn đi. Nếu người sẽ chẳng tỉnh thức, Ta sẽ đến với người như kẻ trộm, và người sẽ không biết giờ nào mà Ta...đến bắt người thành linh.

121 “Hãy giữ lấy sự xưng công bình của người, giữ chặt nó.” Đừng để người ta dứt điều đó khỏi anh em. “Đó cũng là điều người đã nhận, người đã nghe.” Họ đã đọc cùng một quyển Kinh Thánh mà chúng ta đọc, đây. Nhưng họ chỉ không nhận lấy tất cả Nó, bởi vì Nó không được bày tỏ cho họ. Nó không dành cho thời đại của họ. Đó là lý do họ sẽ sống lại trong sự phục sinh. Họ đã bước đi trong Ánh Sáng mà họ phải bước vào, vì thế họ sẽ sống lại.

122 Bây giờ, tôi đã nghe nhiều người Ngũ Tuần giảng dạy về làm phép báp-têm, nói rằng, “Những người Lutheran, và vân vân, sẽ không sống lại.” Ồ, vâng. Anh em biết câu chuyện nhỏ về Tiến sĩ Hegre trên đó. Khi tôi nói với ông...Ông ấy nói, “Chúng ta là gì?” Tôi nói...Anh em biết đấy, người ta đã xây một thần học viện Lutheran lớn đó ở đó, Bethany, tại Minneapolis. Và ông ấy nói, “Ồ, những người Lutheran chúng tôi đã có gì?”

Tôi đáp, “Ồ, tôi sẽ nói cho ông biết. Tôi tin ông đã nhận lãnh Đấng Christ.”

Và ông ấy đáp, “À, chúng tôi muốn—chúng tôi muốn có Đức Thánh Linh.” Ông ấy nói, “Anh có nghĩ chúng tôi đã có Điều đó không?”

Tôi đáp, “Có khả năng.” Và tôi nói, “Ông đang tin vào Điều đó mà.”

Ông ấy nói, “À, anh muốn nói gì?”

123 Bây giờ, họ có hàng ngàn mẫu đất ở đó mà những sinh viên của họ...nếu họ không thể—không thể trả tiền cho việc học của

mình, hãy để cho họ làm việc qua đó và trồng ngũ cốc. Tôi nói, “Ồ...” Có những bàn ăn thật—thật to lớn. Họ cho tôi một trong những bữa tiệc nhiều món ăn ở dưới đó trong thần học viện lớn ấy. Và bây giờ, họ là những người tốt đẹp; Tiến sĩ Hegre đang ngồi ở đây, và Anh Jack Moore ở trên đây; bởi vì tôi để ông ấy ngồi gần để mà nếu ông ấy phải nói những lời quan trọng nào đó mà tôi không biết, tôi sẽ lấy chân thúc Jack và xem ông ấy nói gì, anh em hiểu đấy. Vì thế nên, tôi đã nói...

¹²⁴ Ông ấy ngồi kế bên tôi, và ông nói, “À, những gì chúng tôi muốn làm là tìm thấy điều gì đó ở đây.” Nói, “Chúng tôi đói khát Đức Chúa Trời.” Và nói “Chúng tôi đã đọc một cuốn sách về Ngũ tuần, *Những Ân Tứ*.” Và nói, “Chúng tôi đã đi...một nhóm anh em chúng tôi đã bay đến California, chúng tôi đã gặp người viết ra quyển sách đó.” (Và tôi biết ông ấy.) Ông ấy nói, “‘Chúng tôi muốn thấy một số ân tứ đang hoạt động.’ Người ấy nói, ‘Tôi không có ân tứ nào trong chúng,’ nói, ‘tôi chỉ viết về chúng.’” Vì vậy ông ấy nói...Và nói, “Thế thì khi chúng tôi đi qua đó và chúng tôi thấy điều này, chúng ta đói khát. Chúng tôi muốn có Đức Chúa Trời.”

¹²⁵ Và tôi nói, “À, lần nọ có một người đến.” Anh em biết, trên đất của chính người đó, anh em thấy đấy. “Một người đi ra và đào xới cánh đồng to lớn của mình lên. Và anh ta lấy hết rễ của nó ra, cùng mọi thứ, và anh ta rời trồng bắp. Mỗi buổi sáng anh ta đi đến cánh cửa nhìn ra xem thử có cây bắp nào mọc lên không. Điều đầu tiên anh em biết đấy, một buổi sáng, hai phiến lá nhô ra.” (Bất cứ ai từng trồng bắp...George Wright và họ, Roy Slaughter và họ ở đâu? Anh em biết đấy, hai phiến lá nhỏ nhô lên.) “Ồ,” anh ấy nói, ‘Ngợi khen Chúa vì cánh đồng bắp của con.’”

Tôi nói, “Anh ấy đã có cánh đồng bắp chứ?”

Ông ấy nói, “À, cách nào đó.”

¹²⁶ Tôi nói, “Vâng, có khả năng.” Tôi nói, “Đó là các anh em Lutheran trong sự cải chánh đầu tiên, sanh ra với phiến lá nhỏ bé đó, đấy.” “Ồ,” tôi nói, “dần dần bắp đã mọc lên.” Tôi đã không nói với ông ấy về “sự sa sút,” anh em thấy đấy, tôi chỉ để ông ấy biết bắp, đã mọc lên.

127 Vì thế tôi nói, “Bắp đã mọc lên, và sau đó nó có cụm hoa trên nó. Và cụm hoa đó nhìn xuống chiếc lá và nói, ‘Ha-ha-ha-ha-ha, người chẳng có gì cả, người là những người Luther hình thức cũ kỹ.’ Hiếu không? Nói, ‘Ta là...Ta—ta là kẻ được giữ lại làm giống, thời đại truyền giáo vĩ đại.’ Ngọn gió thổi đến, và những cụm hoa nhỏ rơi ra như thể và rớt xuống; đó là Wesley, sự nên thánh.” Hiếu không? Đó là thời đại truyền giáo vĩ đại nhất mà chúng ta từng có, là giáo hội Wesley, trong suốt thời của Wesley, thậm chí vượt quá thời đại này. Thời đại Hội thánh Wesley, là thời đại truyền giáo, và nó đã phân tán khắp nơi. Những gì nó có thể làm, nó—nó đã phân tán ra Điều đó.

128 Đấy, ngay cả thiên nhiên cũng làm chứng về ba điều này, ngay ở đó. Chính thiên nhiên, Đức Chúa Trời đã tạo nên nó từ ban đầu vì vậy nó là cách đó. Anh em thậm chí không phải có Kinh Thánh, anh em có thể nhìn vào thiên nhiên và thấy mình đang ở đâu. Hiếu không?

129 Và thế rồi...Và ở đó sau khi nó rơi xuống ở đó. Và điều gì xảy đến? Đến trên tai bắp, nó có những hạt trên đó; đó là nhóm người Ngũ Tuần. Bây giờ, nhóm Ngũ Tuần cũng cùng một loại nhóm dưới *đây*. Từ *đây* có nó có hai phiến lá bắp, Luther; ở *đây* nó có cụm hoa, Wesley; và dưới *đây* nó có hạt bắp (Gi?) thật hoàn toàn giống như nó đã trở lại ở *đây*. Cùng một thứ!

130 Thế thì bây giờ, điều này ở đây là gì? Anh em nói, “À, bây giờ,” người Ngũ Tuần nói, “tôi không ích lợi gì cho các anh Giám Lý hay là anh em Lutheran.” Nhưng, sau cùng, chính sự sống mà đã có ở trong hai phiến lá nhỏ đã giúp làm nên cụm hoa. Và sự sống đã ở trong cụm hoa làm nên cây bắp. Vì vậy, anh em thấy đó, đó chính là chương trình của Đức Chúa Trời. Họ đã có Đức Thánh Linh, một cách tiềm tàng; Wesley cũng đã vậy, dưới sự nên thánh; nhưng ngày nay nó đã mang trở lại việc nói tiếng lạ và sự phục hồi của sự ban đầu ở *đây*. Cùng một Đức Thánh Linh, anh em thấy đó, những điều có thật ấy. A-men. Vâng.

131 Được rồi, “Hãy giữ lấy những điều mà người đã nghe, kẻo nó chết chẳng.” Bây giờ câu thứ 4, tôi nghĩ nó là thế này:

Người còn mấy người ở Sạt-đe chưa làm ô uế áo xống mình; và những kẻ đó sẽ mặc áo trắng mà đi cùng Ta: vì họ xứng đáng như vậy.

132 “Bây giờ, đừng lập giáo phái ra từ Nó, chúng ta không muốn làm điều đó.” Không, tôi đã...Tôi—tôi đã đọc không đúng câu, phải không? Hay tôi đã không? Đúng, đúng, đúng rồi. Vâng. Được rồi. Vâng, “Ở Sạt-đe, chưa làm ô uế áo xống của họ.” Có vài người trong họ vẫn chưa cúi đầu trước điều đó, và giữ chính mình trong sạch và thánh khiết; dấu vết cũ từ cách trở lại với Ngũ tuần, đầy dẫy Thánh Linh. Rất nhiều người trong họ lúc ấy, khi thời đại Luther bắt đầu thành lập giáo phái; họ đã làm gì? Bắt đầu trở lại như Kinh Thánh đã nói, “Hành động như mẹ của họ.” Trở lại ngay hoàn toàn, bắt đầu lập giáo phái. Nhưng một số ít đứng hẳn ra ngoài để họ sẽ không làm điều đó, họ ở lại ngay với Đức Chúa Trời. Nói, họ nói—nói, “Ồ, được rồi, người có mấy tên, và họ xứng đáng đi trước mặt Ta, mặc áo trắng. Đừng lập giáo phái nào. Đừng nhận lấy giáo lý Ni-cô-la, lúc này. Đừng bắt đầu lập giáo phái của người lần nữa, nhưng hãy ở lại tự do trong Đức Chúa Trời. Hãy để Đức Thánh Linh dẫn dắt người khi người đi tiếp. Có một ít người vẫn còn ở lại.”

133 Bây giờ câu thứ 5, tôi tin:

Ai có tai, hãy để người ấy nghe...

134 Chúng ta hãy xem. Không.

Kẻ nào thắng, sẽ được mặc áo trắng như vậy; và Ta sẽ không xóa...tên người khỏi sách sự sống, nhưng Ta sẽ xưng danh người trước mặt Cha Ta, và trước mặt các thiên sứ.

135 Vậy thì, “có mấy tên.” Rất ít, một số nhỏ người còn lại, đã ở lại mà đã không ảnh hưởng đến...nhận...bị chuyển qua bởi giáo lý Công giáo. Đúng thế.

136 Bây giờ chúng ta nói về sự cải chánh. Tôi muốn...Tôi rời khỏi bối cảnh của Luther để tôi có thể đi vào đây. Bây giờ câu kế tiếp nói:

Ai có tai, hãy để người ấy nghe lời Thánh Linh phán cùng các hội thánh.

¹³⁷ Đức Chúa Trời, cố gắng cảnh cáo họ ở đây để ở ngoài đạo Ni-cô-la này, “Hãy tránh xa nơi đó! Giữ cho áo xống của anh em không bị vấy bẩn từ những công việc của thế gian!” Cứ tự do ở lại trong Ngài, và Ngài sẽ dẫn dắt và hướng dẫn họ. Bây giờ, đó là lúc ban đầu trước tiên.

¹³⁸ Bây giờ, bằng *sự cải chánh* tôi muốn nói “những người trốn thoát,” ngay cả những người đã trốn thoát trong hội thánh Sạt-đe. Anh em có hiểu những gì tôi muốn nói không? Những người mà vẫn thoát khỏi điều khủng khiếp. Bây giờ nó...Bây giờ, chúng ta sẽ lấy ra lại tối mai và mang nó ra ngay ở đây trong...vào trong thời đại Ngũ tuần, và tỏ cho anh em thấy điều đó hoàn toàn đúng như vậy. Bây giờ, có một số việc này, mà chúng ta nói ở đây: việc “Làm thế nào họ đã trốn thoát nó?” Bây giờ, chúng ta sẽ đưa ra, vào thời đại tiếp theo. Đấy, chúng ta phải lấy nó ra để làm cho nó đi với nhau. Nếu không, thì anh em—anh em—anh em—anh em bỏ lỡ những—những người...làm rõ nó trong thời đại kế tiếp đó, anh em thấy. Anh em phải để chúng có điều đó đúng như Kinh Thánh đưa ra nó ra ở đây, đấy. Được rồi.

¹³⁹ Bây giờ, những kẻ trốn thoát là những người Ngài đang nói đến. Đó là những người này ở ngay *đấy*, một nhóm người rất nhỏ ở đây đang sống nhờ được xưng công bình. Bây giờ hãy xem! Họ đi ra, họ đã thấy Sự Sáng, Luther quay lại ngay...Sau cái chết của Luther, không phải Luther; Luther không bao giờ lập tổ chức; chính là nhóm người sau ông. Wesley không bao giờ tổ chức; đó là nhóm người sau ông. Họ những người sáng lập của Ngũ tuần xưa không bao giờ lập tổ chức; đó là nhóm người sau họ. Đó là người mà làm điều đó, đấy, nó là sự quay vòng lần thứ hai. Thiên sứ thật của Sự Sáng sẽ không bao giờ lập một tổ chức! Và anh em sẽ thấy điều này—vào thời đại Ngũ tuần này những gì cũng đến vào sự cuối cùng của tổ chức đó; đấy, khi Đức Thánh Linh bày tỏ nó cho chúng ta.

¹⁴⁰ Bây giờ, Ngài phán, “Người có một chút Ánh sáng còn lại, chỉ một chút thôi. Nó sẵn sàng để chết; nó đang suy yếu dần, nó chỉ là sự xưng công bình, chúng có thể làm người thay đổi đột ngột bằng bất cứ cách nào. Người chưa có Sự Sống, bởi vì người đã nhận một cái tên sai trật. Nhưng người—người thì...

ít nhất người được nắm lấy. Đấy, người...người—người đã trốn khỏi giáo hội La-mã. Người trốn khỏi hết thầy giáo điều đó, và người ít nhất đã đi ra khỏi điều đó.” Bây giờ, anh em đang đọc cùng một Kinh Thánh. Bây giờ, nhưng cùng Kinh Thánh đó dạy Đức Thánh Linh...Ngài không bao giờ định tội họ vì những gì họ có. Phán, “Bây giờ đó là...hãy giữ lấy điều đó cho tới khi Ta đến. Đấy, chỉ cứ tiếp tục giữ.”

¹⁴¹ Bây giờ, thời đại hội thánh này bắt đầu khoảng 1520, khi Rô-ma, giáo hội Công giáo phổ thông đã phát triển mạnh mẽ. Điều đó kéo dài cho đến ngày ba mươi mốt tháng Mười (Nếu anh em muốn ghi lại.) Ba mươi mốt tháng Mười, 1570 sc, khi Martin Luther đóng đinh chín mươi lăm luận đề của ông trên cửa nhà thờ ở Wittenberg, nước Đức, và từ lúc đó sự Cải chánh đã diễn ra. Anh em đã nắm ngày tháng đó không? Cho phép tôi đưa nó ra lần nữa để anh em chắc chắn. Ba mươi mốt tháng Mười, 1570 sc, khi Martin Luther đóng đinh chín mươi lăm luận đề trên cửa nhà thờ ở Wittenberg, W-i-t-t-e-n-b-u-r-g, Wittenberg, nước Đức. Từ ngày đó sự cải chánh bắt đầu, ngọn lửa bắt đầu lan rộng. Ông đứng đó phản đối giáo hội Công giáo, với cái đó trong tay ông như thế, ông nói, “Đây là thánh Thể của Đấng Christ à? Nó chỉ là mẩu bánh xối và một chút rượu!” Và “rằm!” ông ném nó xuống nền nhà. Đúng thế.

¹⁴² Ông đã phản đối giáo hội Công giáo, và...điều đó bắt đầu...lôi một ít người ra sau đó. Đúng thế, thấy...nó đã diễn ra. Nhưng nó là một—một trận chiến giành quyền lực chính trị hơn là cho Hội thánh chân chính thật sự, theo tiêu chuẩn Cơ-đốc-giáo. Họ chỉ tranh chiến vì một quyền lợi chính trị ra khỏi giáo hội và lập một giáo hội khác. Họ không bao giờ cải chánh, ra khỏi giáo hội Công giáo để mang lại Đức Thánh Linh và quyền năng trong hội thánh, bởi vì họ chối bỏ Nó. Hừ? Nó là một sự tập hợp chính trị. Đó là nơi nó chắc chắn sẽ thích hợp, “Người có tiếng sống, nhưng mà là chết.” Nói cách khác, ông chỉ mang ra giáo phái Tin Lành, chỉ thế thôi. Ông đưa con gái từ trong giáo hội ra. Ra từ trong... Ông đã đưa một gái điếm ra khỏi dân phụng. Điều đó hoàn toàn chính xác với những gì đã xảy ra. Ông mang ra A-tha-lia ra khỏi Giê-sa-bên.

¹⁴³ Bây giờ, bất cứ ai đọc sự Cải chánh đều biết rằng điều đó là vậy, bởi vì ông chỉ đơn giản...Một vài thánh tích cũ và giáo phẩm mà...và những nghi lễ, ông—ông chỉ đơn giản đánh đổ chúng, nhưng chừng nào mang Đức Thánh Linh trở lại trong hội thánh như nó đã có ở đây, thì ông đã không làm điều đó. Không, thưa quý vị. Nó là một trận chiến chính trị nhiều hơn là trận chiến thuộc linh. Nó thuộc về chính trị thay vì Đức Thánh Linh. Ngài chưa bước vào Hội thánh. Ô, hỡi anh em, Ngài đã không đến lại; Ngài đến lại ở đây, không phải ở trên đó.

¹⁴⁴ Vậy thì, nó là một sự tập hợp chính trị vĩ đại, nhưng nó không vì lời Kinh Thánh thánh khiết và—và Đức Thánh Linh. Nó là một sự tập hợp chính trị mà ông đã giữ sạch một số thánh tích xưa cũ của sự đóng đinh khổ hình, và “*Kính mừng những Ma-ri,*” và hết thảy điều đó. Nhưng ông vẫn mang ra sách giáo lý vấn đáp. Ông vẫn mang ra điều này...Anh em gọi nó là gì? Những buổi lễ dâng hiến của bất kỳ điều gì ở dưới đó khi họ tiếp tục về buổi sáng Phục sinh và mục sư chúc họ một “*Giáng sinh Vui vẻ,*” anh em biết đấy. “Không thấy họ nữa cho đến mùa Giáng sinh,” ông nói, anh em biết đấy. Điều đó...ồ, xác nhận—xác nhận sự hầu việc, những gì tôi đang cố gắng nói. Mang họ xuống và xác nhận họ, cho họ dự tiệc thánh đầu tiên và xác nhận họ. Không có chuyện xác nhận như vậy. Sự xác thực duy nhất được nhắc đến trong Kinh Thánh, khi trong—trong Kinh Thánh, là khi Đức Chúa Trời chứng thực Lời Ngài với những dấu kỳ phép lạ theo sau. Đó là sự chứng thực, không có sự chứng thực thuộc về giáo hội Lutheran, nhưng Đức Chúa Trời chứng thực Lời Ngài ở trong bạn. “*Và Chúa đã...cùng làm việc với họ,*” Mác 16, “*chứng thực Lời với dấu hiệu cặp theo.*” Đó là sự chứng thực của Hội thánh ngũ tuần. Đó là sự chứng thực...Đức Chúa Trời chứng thực chính Ngài sống động, như một Đức Chúa Trời đang làm phép lạ trong Hội thánh, nói tiếng lạ, thông giải tiếng lạ, và làm cùng những việc mà họ đã làm lúc ban đầu.

¹⁴⁵ Tôi có đang làm anh chị em mệt mỏi không? [Hội chúng đáp, “Không.”—Bt.] Được rồi. Bây giờ, để ý, họ không mang lại sự phục hưng Đức Thánh Linh; họ đã mang lại với thời đại hội thánh mới. Họ mang trở lại một hội thánh của những người bị giạt ra; một

hội thánh trốn thoát khỏi hệ thống cấp bậc Rô-ma, để tạo ra một hệ thống cấp bậc Tin Lành. Đó là điều duy nhất họ đã làm. Nhảy ra khỏi cái chảo rán để vào trong lửa, thấy đó. Nó—nó đúng. Một cách chính xác.

¹⁴⁶ Giê-sa-bên chỉ sanh ra một con gái. Và bây giờ đừng nghĩ tôi đang nói điều này chỉ để—để gây phiền toái ác liệt, tôi đang nói điều này bởi vì Kinh Thánh đã nói vậy! Kinh Thánh, trong Khải huyền 17, đã nói, “Nó là mẹ của những gái điếm.” Chúa Jê-sus phán ở đây, “Thật giống như Giê-sa-bên thế nào, nó cũng sẽ thế ấy.” Và nó sinh ra những con gái làm ô uế đất—đất nước mà đã không bị ô nhiễm. Bây giờ, điều đó hoàn toàn đúng với những gì đạo Tin Lành đã làm đối với Thánh Linh thật của Đức Chúa Trời, nó đã làm ô nhiễm sự việc và đưa nó vào ngay một tổ chức khác. Mà, nếu ý Chúa, vào sáng Chúa nhật, tôi muốn tỏ cho anh em thấy rằng—rằng—rằng họ làm thành hình ảnh đến với con thú, và con thú là La-mã. Và họ đã làm nên một hình ảnh *giống như* thế. Nó là gì? Một tổ chức! Ô, tôi hi vọng thắm sâu vào lòng mọi người.

¹⁴⁷ Và anh em tự hỏi tại sao tôi tranh chiến với tổ chức rất gay gắt suốt đời tôi; chính tôi đã không biết. Nhưng Đó là *Điều gì đó* bên trong tôi đang gào thét; tôi không thể chịu đựng được. Tôi tự hỏi, luôn luôn tự hỏi, tại sao tôi luôn luôn hạ thấp người nữ vậy? Hiểu không? Suốt đời tôi. Không thật...Tôi muốn nói...không muốn nói đến những người nữ chân thật; tôi chỉ muốn nói những điều này *được cho là*, anh em biết đấy, những chất liệu cấu thành đạo đức vỡ ra của họ cùng mọi thứ. Anh em biết đấy. Đó là thứ tôi...một *Điều gì đó* ở trong tôi.

¹⁴⁸ Khi tôi còn là một cậu bé, nhỏ, ở trên đó, tôi thấy những người nữ họ đến đó trên đường, và họ...biết chồng mình đang làm việc ngoài đó, họ ở đó với gã đàn ông nào đó, say xỉn; phía bên kia đường, và họ đi lên đi xuống con đường, làm cho người đàn ông đó tỉnh rượu và đưa về nhà, nấu bữa ăn tối dành cho chồng của họ. Tôi nói họ không xứng đáng để cho một viên đạn sạch bắn xuyên qua họ. Đúng thế. Tôi nói họ còn thấp hơn thú vật, sẽ làm chuyện như thế. Và tôi...Khi tôi mười bảy, mười tám tuổi, tôi đã thấy một—một cô gái đi xuống phố, tôi đi bằng qua phía bên kia,

tôi nói, “Người hiểm ác thối tha đó.” Hiểu không? Và tôi sẽ là một người ghét phụ nữ thật sự, nhưng khi tôi nhận lãnh Đức Chúa Trời vào lòng, Đức Chúa Trời để cho tôi biết rằng Ngài có một số viên ngọc quý ở ngoài đó, Ngài đã có một số phụ nữ chân thật. Họ sẽ không làm như bạn hết chính mình như thế; cảm ơn Đức Chúa Trời vì điều đó.

149 Khi tôi đi qua ở Phi Châu, khi tôi đi qua Thụy-sĩ, và khi tôi ở Rô-ma, tôi được hỏi câu này về vấn đề đó, “Này, này, Anh Branham, ở nước Mỹ không có một phụ nữ tử tế nào sao? Mọi bài hát đến qua đây, đều có điều gì đó như nhớp về phụ nữ của anh.”

150 Tôi nói, “Đó là những người Mỹ. Nhưng chúng ta có một Vương Quốc khác tồn tại ở trên kia, đó là Nước Đức Chúa Trời; họ là quý cô từ đầu đến chân.” Chắc chắn họ là vậy!

151 Kinh Thánh nói, ở trên trong—trong các đấng tiên tri, nói... Tôi tin đó là khoảng chương 5 của Ê-sai, tôi không chắc, có thể là chương 5 hay 6 ở đó; nói về, “Phước thay cho con gái của Si-ôn, sẽ thoát khỏi trong ngày đó từ tất cả mọi thứ.” Cách họ đi xuống phố như thế nào; họ mang những đôi tất dài; đi đứng ồng ẹo; nhún nhảy như thế, cùng những việc họ làm. Thật chính xác cách họ làm bây giờ, đúng hoàn toàn. Mặc áo quần giống như đàn ông, là một sự gớm ghiếc đối với Đức Chúa Trời.

152 Cách đây không lâu, tôi thấy một xã hội tôn giáo, đang đi vào để có một...loại bùng nổ lớn nào đó họ có hầu như mỗi đêm, và tất cả những người phụ nữ này sẽ đi vào với những quần chên gối...Hay là—hay những gì—hay người ta gọi chúng là gì? Không phải quần đùi, nhưng thứ khác. Vâng, những quần đùi phụ nữ. Hay những thứ ở đó. Tất cả trên...Họ cần một quần đùi phụ nữ, đúng thế; thưa anh em, đó là một tấm ván cho quả bóng trượt đích đó. Đúng thế. *Cái giở* đến từ *người đi bộ*, đó là “đi bộ,” và đó là chính xác những gì họ cần. Đúng thế.

153 Nhưng, ồ, anh em nói, “Thế thì, bây giờ, tôi nghĩ nó đang hoang với người phụ nữ hơn là mặc váy ngắn.”

154 Đức Chúa Trời phán, “Thật lấy làm gớm ghiếc trong mắt Ngài cho một người nữ mặc quần áo...” Và khi một người nữ cắt tóc

như một người nam...Đức Chúa Trời muốn người nữ giống như người nữ, mặc đồ của người nữ, hành động như người nữ.

¹⁵⁵ Và Ngài không muốn người nam có tóc mai dài thả xuống như thế này, và rồi, thích có một búi tóc to như con vịt phía sau đầu như thế. Ngài muốn người ấy trông giống như người đàn ông. Vâng, thưa quý vị. Chao ôi, họ ăn mặc rất giống đàn bà đến nỗi khó có thể biết họ thuộc giống nào. Thật là—thật là tội nghiệp, những người lập dị này và mọi thứ chúng ta có ngày nay. Không ngạc nhiên khi chúng ta đang sống ở thời kỳ cuối rồi, không có gì còn lại trên thế gian này ngoại trừ cho Đức Chúa Trời đổ sự thịnh nộ lên trên nó và thiêu hủy nó. Chỉ thế thôi. Một Đức Chúa Trời Thánh và công bình không thể làm điều gì khác.

¹⁵⁶ Họ đã chối bỏ Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ! Chính họ làm ra giáo điều! Họ đã đi vào một tổ chức! Và người...một số cha thánh xưa với...không lấy vợ mặc áo chân cổ tròn, đến gần và nói với họ, “Các con được phước của ta.” Điều đó không có nghĩa gì hơn là con lợn nái đang nói điều đó.

¹⁵⁷ Tôi đang nói với anh em, những gì chúng ta cần tối nay là trở lại với Kinh Thánh và Đức Thánh Linh, hồi anh em, và quyền năng của Đấng Christ phục sanh đi vào Hội thánh làm những dấu kỳ phép lạ. A-men! Đó là Phúc Âm. Đúng.

¹⁵⁸ Sanh ra...vì vậy...Vâng, đúng thế, đúng vậy. Sự—sự—sự phục hưng đã làm một số điều khá tốt ở đó, sự phục hưng đó. Nhưng nó không sanh ra Đức Thánh Linh. Họ không sanh ra điều đó cho tới khi đến thời đại Lao-đi-xê này, cho tới thời đại Ngũ tuần. Nhưng nó đã làm một việc. Sự phục hưng này đã thực hiện một số việc mà Ngài đã phán, “Đừng để nó chết bây giờ, hãy làm cho mạnh và cứ thêm vào.” Hiểu không?

¹⁵⁹ Nó mang lại Kinh Thánh miễn phí cho mọi người lần nữa. Thời đại Lutheran mang lại Kinh Thánh miễn phí. Người ta ấn hành và bắt đầu tặng Kinh Thánh khắp thế giới. Đức Chúa Trời ban phước cho những tín đồ Lutheran vì điều đó! Vâng, thưa quý vị. Họ không đặt Kinh Thánh trong tay tín đồ lần nữa; chỉ một mình linh mục mà thôi. Tín đồ không bao giờ thậm chí được

nhìn vào Nó; bởi vì chính là giáo hoàng đã nói thế, và ông ta là thần; vì thế bất cứ điều gì ông ta nói, là phải làm theo.

¹⁶⁰ Vì thế bây giờ, sự phục hưng Lutheran, những gì họ muốn, để “làm cho mạnh.” Bây giờ anh em có Kinh Thánh trong tay, vậy thì hãy đọc Nó! Hãy tin Nó! Đừng để Nó ở trên kệ, rồi nói, “À, chúng ta đã có Kinh Thánh.” Điều đó sẽ không làm anh em tốt hơn lên. Có quá nhiều người Lutheran trong Ngũ Tuần ngày nay, đặt Kinh Thánh ở đây đó rồi nói những gì người khác đã nói về Nó. Hỡi anh em, hãy đọc Lời! “Hãy nghiên cứu lời Kinh Thánh, vì chúng làm chứng về Ta,” Chúa Jêsus phán. “Trong chúng các người nghĩ mình có Sự sống Đời đời.” Đó là điều phải làm: hãy đọc Lời!

¹⁶¹ Bây giờ, Ngài phán với người công bình, “Hãy giữ Điều đó, người...đừng—đừng để trượt mất điều đó.” Một việc khác mà Ngài muốn họ giữ, họ có chút ít sức lực còn lại trong họ, là...Sự phục hưng Lutheran, điều thứ hai đã được thực hiện, nó mang giáo lý về sự xưng công bình được thấp lên. Người Công giáo không nhận sự xưng công bình; đó là giáo hội Công giáo.

¹⁶² Giống như linh mục đó, họ phải tống ông ra ngoài đây cách đây đã lâu. Ông ấy nói, “Không có sự cứu rỗi ở nơi nào khác ngoài trong giáo hội Công giáo.” Sự cứu rỗi ở trong Đấng Christ; không phải ở giáo hội Công giáo, không phải trong giáo hội Tin Lành. Nó ở trong Đấng Christ, sự cứu rỗi. Nhưng Công giáo tin...Họ không quan tâm những gì Kinh Thánh nói; chính là những gì giáo hội nói. Hiểu không? Anh em không thể nói chuyện với họ, bởi vì không có cách nào—không có cách nào để nói chuyện với họ. Họ không quan tâm. Họ đã có...Họ sẽ nói với anh em về sách giáo lý của họ, bất cứ điều gì giống như thế; nhưng anh em đến với Kinh Thánh, họ—họ chỉ vứt bỏ Điều đó, “Ấy là những gì giáo hội nói.”

¹⁶³ Nhưng Chúa Jêsus phán, trong chính việc này, Chính Chúa Jêsus đã phán, “Nếu kẻ nào thêm hoặc bớt điều gì vào Nó, người đó sẽ mất phần về Sách Sự Sống.” Chúa Jêsus phán, “Lời của loài người là giả dối, và Lời Ta là Lẽ thật. Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ chẳng bao giờ qua đi.” Đúng thế không? Ồ, Nó đấy, hỡi anh em.

¹⁶⁴ Tôi tin vào Lời của Đức Chúa Trời! Đúng thế. Và không chỉ Lời đó mà Đức Chúa Trời phán ở đó, thế thì tôi cầu xin Cha Thiên Thượng ban cho tôi Đức Thánh Linh để *xác nhận* Lời đó, làm cho Đấng Christ sống trong tôi. Hầu cho tôi biết mình có Sự sống Đời đời, không phải vì tôi xứng đáng với Nó, mà bởi vì bởi ân điển Ngài đã ban Nó cho tôi. Đó là tảng đá. “Trên đá này Ta sẽ lập Hội thánh Ta,” Ngài phán.

¹⁶⁵ Được rồi, sự xưng công bình. Được rồi. Vấn đề của nó là, sau khi họ đã sanh ra điều gì đó rồi mà họ không để chết đi, đó là, họ đã có Kinh Thánh trong tay trở lại. Những người Lutheran đã làm điều đó. Và việc khác, họ đã có giáo lý về “sự xưng công bình bởi đức tin.” Đó là những gì Luther đã dạy, mọi người biết rằng đó là giáo lý của ông. Xưng công bình...Anh em không thể thấy nó hoàn hảo như thế nào sao? Rồi đến giáo lý Wesley với sự nên thánh, rồi ở đây đến Ngũ Tuần với phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Thật đúng một cách hoàn hảo. Bây giờ tôi...

¹⁶⁶ “Người đã có một vài điều, bây giờ hãy giữ vững chúng, và—và đừng để chúng chết. Nếu người không giữ vững điều đó, Ta sẽ đến nhanh chóng như kẻ trộm và người sẽ đi ngay vào giáo phái lần nữa.” Và đó là những gì họ đã làm, hoàn toàn chính xác, đi vào lại giáo phái. “Người lại đến với đạo Ni-cô-la lần nữa, bởi vì người sẽ trở lại ngay với một giáo phái. Hãy giữ vững! Hãy tiếp tục đọc Kinh Thánh đó, và giữ sự xưng công bình, và tiếp tục bươn tới.” Nhưng có một số ít người đi ra khỏi đó. Một số ít người còn lại.

¹⁶⁷ Sau đó, lần đầu tiên đến, Luther; và rồi đến Zwingli; và tiếp đến, Calvin; và tiếp tục, và vân vân, đến thời Wesley. Nhưng có một số người ít ỏi ra khỏi nơi mà dạy dỗ sự nên thánh. Và một số ít người còn lại ra khỏi đó để tiếp tục đi đến với Đức Thánh Linh. Đấy, một ít người sót lại đó, suốt thời gian ấy vẫn tiếp tục, giữ vững Điều đó—Điều đó sống động. Đúng thế.

¹⁶⁸ Nhưng, thứ ba, nhưng họ mang theo quá nhiều hình thức ngoại giáo của giáo lý ra với họ, với điều đó, những giáo phái, phép báp-têm sai lạc như vậy. Bây giờ, họ rảy nước và đại loại như thế, và Cha, Con, và Thánh Linh. Họ mang ra sách giáo lý vấn đáp. Thật ra có...Thật ra họ sửa sang lại với cái tên...với...

những gì Chúa Jêsus đã phán ở đây, “Người có tiếng sống, nhưng mà là chết.” Điều đó chính xác. Đúng thế.

¹⁶⁹ Thứ tư, đúng là sự cải chánh quét đi nhiều thánh tích bóng bẩy và—và những lễ nghi của họ và vân vân, nhưng nó thất bại trong hội thánh và sự khôi phục về sự sanh ra từ sự cải chánh, nó thất bại trong việc phục hồi lại sự dạy dỗ Phúc âm trọn vẹn với những dấu hiệu kèm theo. Giáo hội Lutheran không bao giờ thật sự có điều đó. Họ đã không có điều đó; và họ không bao giờ có điều đó trong thời đại Wesley. Họ chỉ có nó ở cuối thời đại Lao-đi-xê này.

¹⁷⁰ Bây giờ, khi chúng ta đi vào điều đó, chúng ta sẽ đi trở lại vào những câu Kinh Thánh và chỉ ra cho anh em thấy thật chính xác họ đã hứa điều đó như thế nào. Họ đã không có sự...không phục hồi lại sự phục hưng Đức Thánh Linh.

¹⁷¹ Họ đã quay bỏ những hình tượng; và họ đã bỏ hình tượng, điều đó là thật. Họ đã lấy xuống những hình tượng ra khỏi hội thánh: Ma-ri, và Giô-sép, và—và Phi-e-rơ, và Phao-lô, cùng tất cả những người khác. Họ đã từ bỏ hình tượng, nhưng họ không quay lại với Đấng Christ đã sống lại. Luther đã quay họ ra khỏi những hình tượng, nhưng vào chính trị nhiều hơn hay là một—hay là một giáo phái hoặc tổ chức, làm cho chính họ chỉ trở thành một tổ chức khác (một hình ảnh giống như ban đầu) và cố gắng phát triển nhanh nó bằng giáo phái.

¹⁷² Và bây giờ họ vẫn đang đánh nhau. Giám Lý vẫn muốn... tất cả những người Báp-tít trở thành người Giám Lý. Còn tất cả những người Lutheran muốn hết thấy những người Báp-tít và Giám Lý trở thành người Lutheran. Ngũ Tuần muốn tất cả những người Báp-tít, Lutheran, cùng mọi thứ khác, trở thành người Ngũ Tuần. Đấy, anh em chỉ tiếp tục thêm vào giáo phái của mình. Nhưng đó không phải là chương trình của Đức Chúa Trời lúc ban đầu. Chương trình Đức Chúa Trời để khôi phục là mang trở về như thuở ban đầu.

¹⁷³ Để ý! Làm sống lại điều đó! Nếu quyển sách này rơi xuống nền nhà, bây giờ lấy một quyển khác đưa vào chỗ của nó không phải là sự phục hồi, sự sống lại. Anh em phải mang *cùng* một

quyển đó lên. A-men. Vì vậy nếu hội thánh chết qua Thời kỳ Tăm tối và trở thành ngoại giáo hoàn toàn ở đây, thế thì sự khôi phục, sự...Đó là sự cải chánh, cải cách; nhưng là *được cải chánh*, và *được sanh lại*, là hai điều khác nhau. Hiểu không? Họ mang lại sự cải chánh, cải cách, đi ra khỏi nhiều hình tượng của họ và vân vân, nhưng họ không hề đem Đức Thánh Linh trở lại trong hội thánh. Ồ, phước cho sự nhơn Danh Chúa! Hỡi anh, chị em, anh chị em có thấy điều đó không? Họ không hề đem Đức Thánh Linh trở lại, bởi vì người mà thật sự mang Sự sáng Phúc âm thật...Anh chị em suy nghĩ kỹ bây giờ. Người mang lại Sự Sáng Phúc âm thật là thiên sứ của hội thánh dưới đây. Vậy thì, chúng ta sẽ thấy điều đó vào Chúa nhật.

¹⁷⁴ Bây giờ, họ sẽ thắp lên trên đỉnh những ngọn đèn, và những ngọn đèn Cơ-đốc, nhưng mỗi người họ sẽ đi ngay lại vào tổ chức đó. Nhưng sẽ có người sẽ đứng lên chống lại nó. Vâng, thưa quý vị. Và người đó sẽ xốc mạnh những người ít ỏi đó đứng lên chắc chắn như tôi đang đứng trên bục giảng này. Đúng thế. Và người đó sẽ đi ngay lại lúc ban đầu. Và tôi sẽ lấy ra những lời Kinh Thánh từ Cựu Ước và Tân Ước và chứng minh rằng người đó sẽ làm thế, thiên sứ của hội thánh Lao-đi-xê, đúng thế, đi ngay trở lại với nguyên thủy và làm sống lại điều này ở đây lần nữa. Và sự sống lại sẽ đến vào ngày này ở đây. Đúng thế.

¹⁷⁵ Nhưng Luther giật mạnh hội thánh ra, kẻ trốn thoát. Kẻ trốn thoát, một bước, sự nên thánh...sự xưng công bình. Kẻ trốn thoát, người đó đã đặt một bàn chân ra ngoài ngoại giáo. Điều đó hoàn toàn đúng. Lần kế tiếp, nó lấy luôn cả hai chân. Chỉ thế thôi.

¹⁷⁶ Thật giống như...Anh em có để ý trong Kinh Thánh có—có nước chảy ra từ phía sau Đền thờ không? Và người đó nói người thấy nước lên đến đầu gối; rồi kế tiếp, nước lên đến hông người; và tiếp theo, nước lên khỏi đầu người. Nhưng khi nó nước vượt khỏi đầu người, người phải đến chỗ người có thể bơi. Đấy, người phải bơi.

¹⁷⁷ Vì thế chúng ta đang đi đến chỗ bây giờ hoặc là bơi hoặc chết đuối. Chỉ thế thôi. Nó sẽ chìm chết anh em hay anh em chạy thoát hoàn toàn, hay là mang anh em vào, một điều đó. Vì thế, bơi hay

là chết đuối! Halêlugia! Ô, tôi rất vui về Đức Thánh Linh! Còn anh em?

Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một người trong họ.

Tôi là một trong họ...(Họ là gì? Không phải điều này, điều kia, hay điều đó, hay điều đó.)

...rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một trong họ; (Halêlugia!)

Một trong họ, một trong họ,

Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một trong họ.

Điều đó không có vẻ tốt sao? Hãy nghe:

Họ nhóm nhau lại trên phòng cao,

Hết thấy cầu nguyện như Danh Ngài,

Họ đều nhận được báp-têm bằng Đức Thánh Linh,

Và quyền năng hầu việc đã đến;

Giờ đây những gì Ngài đã làm cho họ ngày ấy

Ngài sẽ làm cho bạn ngày nay,

Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một người trong họ.

Ồ, một trong họ, tôi là một trong họ,

Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một người trong họ; (Halêlugia!)

Một trong họ, một trong họ,

Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một người trong họ.

¹⁷⁸ Họ có đi học thần học viện không? Không. Một số người ngay cả cái tên của chính mình cũng không biết viết. Đúng thế. Phi-e-rơ không thể. Kinh Thánh nói ông là người dốt nát và không học hành, ông và Giảng. Nhưng người ta phải lưu ý đến họ, vì người ta biết họ đã ở với Chúa Jêsus.

Dầu những người này có thể không được học hành, (Có học vấn.)

Hay khoe khoang về danh tiếng thế gian, (“Ồ, chúc tụng Chúa, tôi có được rất nhiều *như vậy-như vậy*.”)

Hết thấy họ đã nhận lãnh lễ Ngũ tuần của họ,
Chịu báp-têm trong Danh Jêsus;
Và bây giờ họ đang nói, về sự cao rộng,
Quyền năng của Ngài không hề đổi thay,
Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
người trong họ.

Ồ, một trong họ, một trong họ,
Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
người trong họ;
Một trong họ, một trong họ,
Tôi rất vui đến nỗi tôi có thể nói tôi là một
người trong họ.

¹⁷⁹ Anh em há chẳng vui mừng về điều đó sao? Rất vui mừng là một trong họ. Tôi thích là một người trong họ hơn bất cứ điều gì tôi biết đến.Ồ, tôi thích là một người trong họ hơn là làm Tổng thống của Hoa Kỳ hay là trở thành vua trên thế giới. Tôi sẽ...Nếu Chúa Jêsus bước xuống đây, phán, “Ta sẽ cho người trở lại tuổi hai mươi và cho người làm người giám sát, vua của cả thế giới, và cho người sống mười ngàn năm của—của sự sống trên thế gian này, và cứ ở tuổi hai mươi; không hề đau ốm lấy một ngày, đau tim, và hết thấy sẽ là sự vui mừng cùng mọi thứ, và vua của cả trái đất, để sống mười ngàn năm; hay là người muốn thà là một trong họ hơn và chỉ phải tranh đấu giống như những gì người đang làm?”

¹⁸⁰ Tôi sẽ thưa, “Con rất vui đến nỗi con có thể nói con là một trong họ!” Sau mười ngàn năm, rồi điều gì xảy ra? Nhưng Đây là Đời đời. Nó đến như thế nào, thưa anh em?Ồ, Nó đến qua dòng Huyết. Đúng thế. Nó đến theo một con đường dài, và Nó đến bởi Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta:

Trong máng cỏ cách đây đã lâu, tôi biết thật
như vậy,
Một Hài Nhi được sinh ra để cứu con người
khỏi tội.

Giăng đã thấy Ngài trên bờ biển, Chiên Con đòi
đòi,
Ồ, Đấng Christ, Đấng Chịu Thập Hình trên Đồi
Sọ.

Ồ, tôi yêu mến Người từ Ga-li-lê đó, từ xứ Ga-li-
lê,
Vì Ngài đã làm thật rất nhiều cho tôi.
Ngài đã tha thứ mọi tội lỗi tôi, đặt Đức Thánh
Linh trong lòng;
Ồ, tôi yêu mến, tôi yêu mến Người xứ Ga-li-lê
đó.

Người đàn bà bên giếng, Ngài nói hết tội lỗi bà,
(Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời
không hề thay đổi.)

Bà đã có năm đời chồng như thế nào vào lúc
đó.

Bà được tha mọi tội, và sự bình an sâu xa được
đặt trong lòng;

Bà kêu lớn, “Hãy đến xem Người xứ Ga-li-lê
này!”

Ồ, tôi yêu mến Người từ xứ Ga-li-lê đó, từ xứ
Ga-li-lê,

Vì Ngài đã làm thật rất nhiều cho tôi.

Ngài đã tha thứ mọi tội lỗi tôi, đặt Đức Thánh
Linh trong lòng;

Ồ, tôi yêu mến, tôi yêu mến Người xứ Ga-li-lê
đó.

Người thu thuế đến cầu nguyện trong đền thờ
ngày nọ,

Ông kêu khóc, “Ôi lạy Chúa, xin thương xót
tôi!”

Ông được tha thứ mọi tội lỗi, và sự bình an sâu
xa đã đến trong lòng;

Ông nói, “Hãy đến xem Người từ xứ Ga-li-lê
này.”

Tôi thích điều đó. Còn anh chị em?

Người què được bước đi, người câm được nói,
Quyền năng đó được phán bằng tình yêu
thương trên biển cả;
Và người mù được thấy, tôi biết đó chỉ có thể là
Sự thương xót của Người xứ Ga-li-lê đó.

Hãy hát với tôi:

Ồ, tôi yêu mến Người từ Ga-li-lê đó, từ xứ Ga-li-
lê,
Vì Ngài đã làm thật rất nhiều cho tôi.
Ngài đã tha thứ mọi tội lỗi tôi, đặt Đức Thánh
Linh trong lòng;
Ồ, tôi yêu mến, tôi yêu mến Người xứ Ga-li-lê
đó.

¹⁸¹ Anh em yêu bài hát Đó không?Ồ, chao ôi! Phúc Âm Thánh Linh, tốt lành này, ồ, tôi yêu Nó biết bao. Tôi yêu Ngài với cả tấm lòng. Và tôi rất vui mừng tối nay rằng tôi được tính vào với họ, và chúng ta họp lại nhau như các anh chị em. Báp-tít, Giám Lý, Trưởng-... Công giáo, Trưởng Lão, bất cứ cái gì khác nữa, Đức Chúa Trời đã làm lộ rõ mỗi bước trong đời sống và làm thay đổi lối suy nghĩ của chúng ta để dẫn đến tình thân hữu vĩ đại của Đức Thánh Linh. Không lệ thuộc giáo phái nào, điều đó tùy thuộc vào những gì họ làm, nhưng chúng ta ở trong nước Thiên đàng màu nhiệm. Chúng ta được báp-têm vào trong thân thể màu nhiệm của Đức Chúa Jêsus Christ, bởi Đức Thánh Linh. Là ai? Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, và bất cứ ai muốn, hãy để người ấy đến.

¹⁸² Chúa Jêsus đã phán, “Hết thảy những kẻ mà Cha ban cho Ta sẽ đến cùng Ta, và không một người nào sẽ bị hư mất, và Ta sẽ làm cho họ sống lại trong ngày sau rốt.”Ồ, chao ôi! Chúng ta thường hát bài hát cổ dưới bàn thờ ở đây; không biết chúng ta có thể hát nó hay không, “Có chỗ, có chỗ, vâng, có chỗ, có chỗ ở nguồn sống dành cho tôi.” Anh em thích bài hát xưa như thế không? Có ai xứng giọng, người nào đó mà biết bắt đầu bài hát này như thế nào. Người chơi đàn piano đâu rồi? Cô ấy có ở đây

không? Hay Anh Teddy, hoặc bất cứ người nào ở đây? Họ? Ồ, chào ôi, tôi—tôi không thấy anh ấy đâu cả.

Có chỗ, có chỗ, vâng, có chỗ,
 Có chỗ tại Nguồn dành cho bạn;
 Có chỗ, có chỗ, vâng, có chỗ,
 Có chỗ tại Nguồn dành cho bạn.

¹⁸³ Anh em thích những bài hát cổ không? Và tôi cũng thích bài này:

Chính chỗ thập tự xưa Cứu Chúa tôi treo mình,
 Nay tôi kêu khóc xóa muôn tội trắng tinh;
 Ô, bởi Huyết bôi tâm tôi thanh sạch an bình;
 Vinh hiển thay Danh Ngài!
 Vinh hiển thay Danh Ngài! (Danh tôn quý của Ngài!)
 Ô, vinh hiển thay...

Chúng ta hãy chỉ nhắm mắt lại giờ này và hát bài đó.

Ô, bởi Huyết bôi tâm tôi thanh sạch an bình;
 Vinh hiển thay Danh Ngài!
 Chúa cứu tôi ơn sâu rộng muôn trùng,
 Tâm linh tôi có Chúa Jêsus vui ngự ở trong,
 Chúa với tôi nơi thập tự kia nghinh phùng;
 Vinh hiển thay Danh Ngài!
 Vinh hiển thay Danh Ngài! (Danh tôn quý ấy!)
 Vinh hiển thay Danh Ngài! (Danh tôn quý!)
 Bởi Huyết bôi tâm tôi thanh sạch an bình;
 Vinh hiển thay Danh Ngài!

¹⁸⁴ Bây giờ trong khi chúng ta hát câu tiếp theo này, hãy bắt tay với người nào đó ở phía trước anh chị em, phía sau anh chị em, bên cạnh anh chị em.

Hãy đến, nơi Mạch này tuôn tràn;
 Đem dâng nơi chân Cứu Chúa cả tâm hồn vỡ
 tan;
 Ồ, hãy lao vào hôm nay, và được an toàn;
 Vinh hiển thay Danh Ngài!

Vinh hiển thay Danh Ngài! (Danh tôn quý ấy!)
 Vinh hiển thay Danh tôn quý của Ngài!
 Bởi Huyết bôi tâm tôi thanh sạch an bình;
 Vinh hiển thay Danh Ngài!

Ồ, tôi yêu thích điều đó. Còn anh chị em?

Vinh hiển thay Danh Ngài! (Danh tôn quý ấy!)
 Vinh hiển thay Danh tôn quý của Ngài!
 Bởi Huyết bôi tâm tôi thanh sạch an bình;
 Vinh hiển thay Danh Ngài!

¹⁸⁵Ồ, chào ôi! Tôi rất sung sướng vì điều đó. Còn anh chị em? Quá sung sướng đến nỗi tôi có thể đến với Nguồn suối này quá phong phú và ngọt ngào, gieo linh hồn đáng thương của tôi nơi chân Cứu Chúa.

¹⁸⁶Tôi nhớ ngày nọ, khi còn là cậu bé, khoảng mười tám tuổi, chạy trốn Chúa. Tôi đã ra đi miền Tây, tôi muốn...Cha tôi là một kỹ sĩ, và tôi muốn đi ra và xua bầy ngựa. Thật sự điều gì đó đói khát trong lòng tôi.Ồ, tôi kể với anh em!

¹⁸⁷Tôi đi xuống gặp nhà truyền giảng Báp-tít, ông ấy nói, “Hãy đứng dậy và chỉ nói, ‘Chúa Jêsus là Con của Đức Chúa Trời,’ chúng tôi sẽ ghi tên anh vào sổ.” Điều đó không làm tôi thỏa mãn.

¹⁸⁸Mọi nơi tôi đi người nào đó...Cơ-đốc Phục Lâm, đi gặp anh ấy, một người tốt, Anh Barker, người anh em đáng yêu, anh ấy nói, “Billy, hãy đến và chấp nhận ngày Sa-bát của Chúa.” (Tôi có lúc này.) Nhưng anh ấy nói, “Ngày sa-bát.” Và tôi nghĩ, “Ồ, chào ôi, thật sự vẫn không phải làm điều đó.” Anh em thấy đấy.

¹⁸⁹Tôi đi ra miền Tây, và tôi suy nghĩ...Đi trở lại trên đó tối hôm ấy, chúng tôi đã vây bắt súc vật. Và, anh em biết đấy, anh em lấy cái yên ngựa ra và đặt cái túi đi trại của anh em, và đặt nó ra, và dùng cái yên của mình như một cái gối. Và tôi nằm ngã lưng, dưới những cây thông tối hôm đó. Và tôi đang canh chừng, và vì thế buổi tối những chàng trai đi ra mang súc vật xuống. Và có một anh chàng lớn tuổi tên “Slim,” ở Texas, anh có một—một cây đàn ghi-ta ở đó và anh đang chơi bài:

Vinh hiển thay Danh Ngài!

190 Một anh chàng khác ở đó dùng một cái lược bằng giấy, thổi bài đó. [Anh Branham hăng giọng *Vinh hiển thay Danh Ngài—Bt.*] Họ đã hát những bài khác, những bài hát của người chăn bò, và đã hát bài *Dưới Chân Thập Tự*.

191 Chao ôi! Tôi quay qua, trùm tấm chăn lên đầu như thế này. Tôi nhìn ra lại, anh em biết không, và trông giống như những ngôi sao đang treo ngay gần trên những ngọn cây và trên dãy núi. Trong tiếng thông reo không dứt, tôi có thể nghe Ngài la lớn, “A-đam ơi, con ở đâu?”

192 Khoảng ba tuần sau đó, tôi xuống thành phố và tất cả chàng trai đều say rượu, và tôi không uống. Tôi phải mang họ về nhà, chất họ lên xe hơi, dù thế nào đi nữa. Và họ đã đi ra đó và bắn vào ngón chân cái của nhau, và mọi thứ khác, và rất nguy hiểm để được an toàn; vẽ một hàng thẳng xuống dưới đó, và đặt cược với nhau năm đô-la nữa họ có thể đi bộ, và họ không thể đi bộ trên vỉa hè ngoài đó như thế, anh em biết đấy. Và đó là cách đã diễn ra cho đến khi hết thấy họ đã tỉnh rượu, sau khi họ đã nhận tiền.

193 Và tôi đã ở dưới đó và tất cả họ đang uống rượu, tôi đi ra ngoài và ngồi xuống. Tôi nghĩ, “Chao ôi, chao ôi!” Cách đây khoảng ba mươi lăm năm, hay ba mươi lăm, tôi đoán chừng, trước đây ba mươi lăm năm. Và tôi ngồi xuống ở đó, cách xa. Khi ấy Phoenix là một nơi nhỏ bé, chúng tôi đến từ Wickenburg ở dưới đó. Tôi đang ngồi xuống ở đó, và có một cô bé người Tây Ban Nha đi qua nơi đó; và tôi đang ngồi trên đó với cái mũ rộng vành trên đầu; cô ấy đi qua và đánh rơi chiếc khăn tay nhỏ này, anh em biết đấy. Tôi nói, “Này, cô đánh rơi chiếc khăn tay.” Tôi không để ý.

194 Tôi nghe một tiếng ồn ào dưới phố ở đó, và đi xuống đó. Và có một anh chàng lớn tuổi trở lại đạo từ trong những quày ở ngoài kia, những vết rỗ khắp mặt, và những giọt nước mắt chảy dài xuống đôi má anh, đang chơi ghi-ta, vừa hát:

Vinh hiển thay Danh Ngài!

195 Ô, chao ôi! Nước mắt lăn dài trên mặt anh, anh ngừng hát và nói, “Thưa anh em, anh em không biết đó là gì cho đến khi anh em tiếp nhận Đấng Christ tuyệt vời này.”

Vinh hiển thay Danh Ngài!

¹⁹⁶ Và tôi kéo mũ to đó xuống và tôi bỏ đi. Ồ, chao ôi! Anh em không thể trốn khỏi Ngài. Anh em chỉ có thể bước ra và xưng nhận Ngài. Ồ, Ngài thật tuyệt vời! Đúng, Ngài tuyệt vời.

Chúa cứu tôi ơn sâu rộng muôn trùng,
Tâm linh tôi có Chúa Jêsus vui ngự ở trong,
(Ngự ở trong!)

Chúa với tôi nơi thập tự giá nghinh phùng;
Vinh hiển thay Danh Ngài!

Vinh hiển thay Danh Ngài! (Danh!)

Vinh hiển thay Danh Ngài!

Ồ, bởi Huyết bôi tâm tôi thanh sạch an bình;

Vinh hiển thay Danh Ngài!

Ồ, hãy đến, với Mạch này tuôn tràn;

Đem dâng nơi chân Cứu Chúa cả tâm hồn vỡ
tan;

Ồ, hãy lao vào hôm nay, và được an toàn;

Vinh hiển thay...

Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu, chỉ giơ tay lên bây giờ:

Vinh hiển thay Danh Ngài! (Vinh hiển thay,
vinh hiển thay!)

(Ôi Đức Chúa Trời!) (Danh tôn quý!)

Bởi Huyết bôi tâm tôi thanh sạch an bình;

Vinh hiển thay Danh Ngài!

¹⁹⁷ Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Chúng ta hãy đứng dậy. Ồ, đợi một phút, chỉ, đợi.

[Một chị nói tiếng lạ, một anh em đưa ra sự thông giải—Bt.]
Vâng, lạ Chúa.

¹⁹⁸ Bây giờ nếu có ai không biết đó là gì, thì đó là Ngũ Tuần, Đức Thánh Linh phán. Chúa Jêsus phán, “Hãy đi khắp thế gian, giảng Phúc Âm. Những dấu hiệu này sẽ theo sau những kẻ tin. Họ sẽ nói tiếng mới; đặt tay trên kẻ đau, thì người đau sẽ được lành.” Tất cả những điều này Ngài đã nói đến, nó sẽ ứng nghiệm.

199 Ô, tôi rất vui. Thấy Đức Thánh Linh đến, đang chứng thực Lời đó không? Sự sáng, hãy nhận nó, đừng—đừng nghi ngờ. Chỉ tin nhận nó và Ngài sẽ giải quyết với anh em như với một đứa con và dạy anh em cho đúng. Điều đó há chẳng dễ chịu cho sự êm dịu của Đức Thánh Linh làm điều đó sao? Đức Thánh Linh ở trên chúng ta.

200 Tôi nhớ có lần trong Kinh Thánh, họ không biết cách nào sự việc xảy đến, kẻ thù đang đến, và Đức Thánh Linh giáng trên một người như thế, và bảo họ chính xác nơi họ đi. Và họ đã đi đến đó, và Đức Chúa Trời làm hỗn loạn đạo quân khác và đường lối của họ. Đúng thế.

201 Ô, chúng ta vẫn sống trong những ngày Kinh Thánh, phải không? A-men. Luôn luôn, chừng nào Đức Thánh Linh ở đó.

202 Ô, chúng ta đứng khi chúng ta hát:

Mang Danh Jêsus với...

Hãy nhớ Sứ điệp.

Này ai sống trong lao khổ và ưu sầu;
Danh ấy sẽ ban sự vui mừng và an ủi,
Danh này nhớ mang trong mọi nơi.

Danh tôn quý, (Danh tôn quý!) Ô thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
Danh tôn quý, (Danh tôn quý đó!) (Thật dịu
dàng!)

Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

Dầu sao cứ mang Danh Chúa Jêsus,
Làm Khiên che mọi bẫy quân thù;
Khi những cám dỗ đến chung quanh anh,
Kêu Danh Thánh đó trong lời cầu nguyện.
(Ngợi khen Chúa!)

Danh tôn quý, Ô thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
Danh tôn quý, (Danh tôn quý!) Ô thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

Hãy nghe câu đó:

Dầu sao cứ mang Danh Chúa Jêsus,
 Làm Khiên che mọi bầy quân thù;
 Khi những cám dỗ đến chung quanh anh,
 Kêu Danh Thánh đó trong lời cầu nguyện.

Ồ, chúng ta hãy hát lại câu đó:

Dầu sao cứ mang Danh Chúa Jêsus,
 Làm Khiên che mọi bầy quân thù;
 Khi những cám dỗ đến chung quanh anh,
 Kêu Danh Thánh đó trong lời cầu nguyện.

Chúng ta hãy cúi đầu giờ này:

Danh tôn quý, (Danh tôn quý!) Ô thật diệu dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
 Danh tôn quý, Ô thật diệu dàng! (Thật diệu dàng!)
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

THỜI ĐẠI HỘI THÁNH SÁT-DE VIE60-1209

(The Sardisean Church Age)

LOẠT BÀI SỰ KHÁI THỊ CỦA ĐỨC CHÚA JÉSUS CHRIST

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Sáu, ngày 9 tháng Mười hai, năm 1960, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org